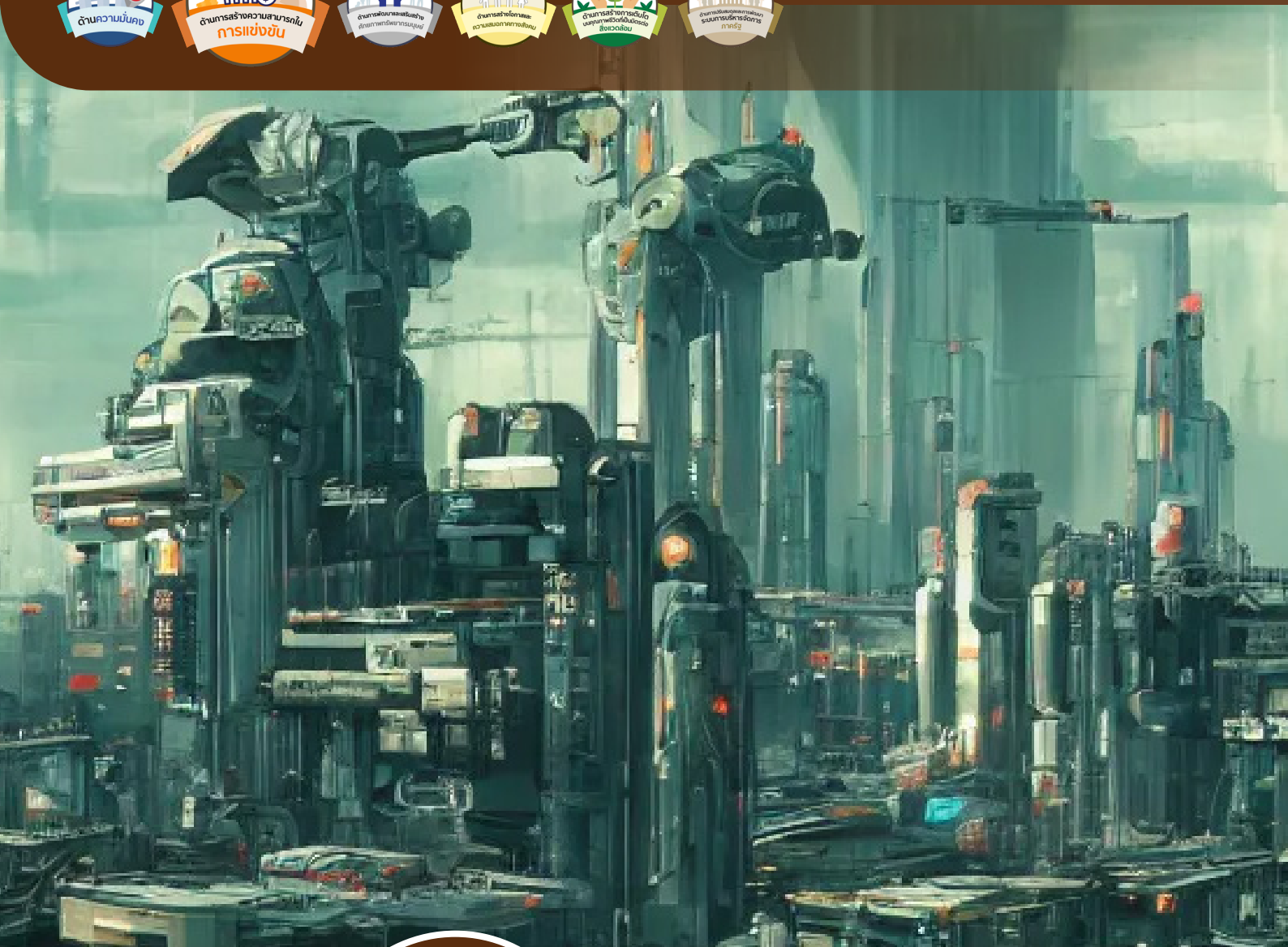

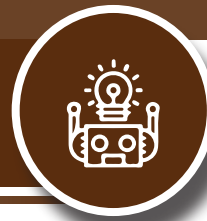
แผนแม่บท

04

อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต

พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรมอนาคตขับเคลื่อนให้เกิดการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเทคโนโลยีและนวัตกรรม และเป็นผู้นำของอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในระดับภูมิภาคและระดับโลก

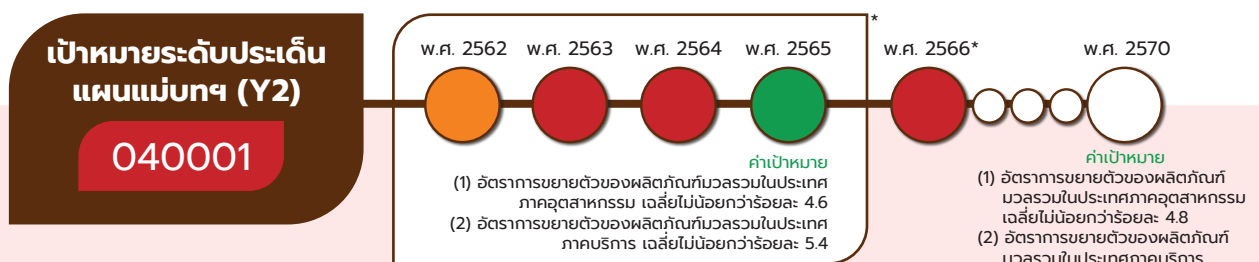

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (04) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาต่อยอดและยกระดับอุตสาหกรรมที่เป็นรากฐานอุตสาหกรรมและบริการ
เดิมของไทย เพื่อพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการสร้าง
ความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว ส่งผลให้ประเทศไทยก้าวสู่การเป็นผู้นำ
ของอุตสาหกรรมและบริการในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยมี 2 เป้าหมายระดับประเด็น ได้แก่
(1) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ
และ (2) ผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น และมีความเกี่ยวข้องโดยตรง
ต่อยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน อีกทั้งยังมีส่วนสนับสนุนต่อยุทธศาสตร์ชาติ
ด้านความมั่นคง ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอ
ภาคทางสังคม ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

การประเมินผลลัพธ์การดำเนินการที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040001 มีทั้งหมด 2 ตัวชี้วัด ซึ่งค่าสถานการณ์ของแต่ละปีเป็นการประมวลผลสถานการณ์ของ 2 ตัวชี้วัดในแต่ละปีนั้น ๆ
รวมถึงไม่มีการระบุค่าเป้าหมายตัวเลขรวมของเป้าหมาย 040001 ทำให้ไม่สามารถแสดงตัวเลขสถานการณ์การพัฒนาในวงกลมแสดงสถานะ
การบรรลุเป้าหมาย

เป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ (Y2) 040001 การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ

ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570

- (1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.8
- (2) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคบริการ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5.3

เป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ (Y2) 040001 ยังคงตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายเดิมตามที่ปรากฏ
ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่เผยแพร่เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2562 ที่กำหนดให้ (1) อัตราการขยาย
ตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.8 และ (2) อัตราการขยาย
ตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคบริการ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5.3 ใน พ.ศ. 2570

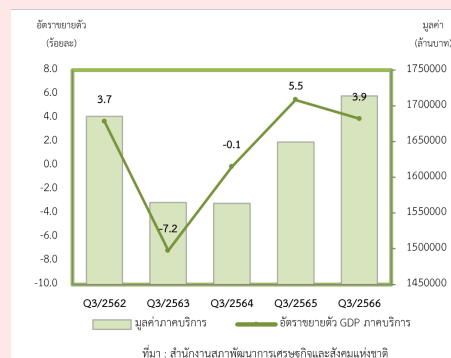
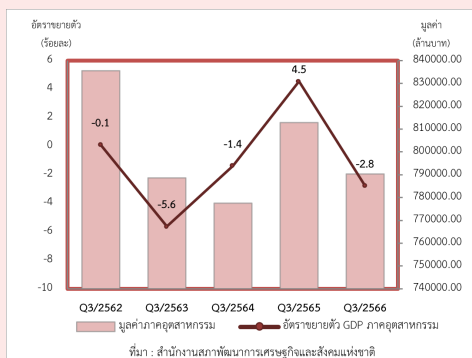

อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต

สรุปสถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 พิจารณาจาก 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

(1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคอุตสาหกรรม สถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ไตรมาสที่ 3) มีมูลค่ารวม 790,278 ล้านบาท มีอัตราการหดตัวที่ร้อยละ 2.8 จากปีก่อนหน้า ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมายใน พ.ศ. 2566 ที่กำหนดอัตราการขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.8 คิดเป็นร้อยละ -58.33 ของค่าเป้าหมาย

(2) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคบริการ สถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ไตรมาสที่ 3) มีมูลค่ารวม 1,713,963 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 3.9 จากปีก่อนหน้า ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมายใน พ.ศ. 2566 ที่กำหนดอัตราการขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5.3 คิดเป็นร้อยละ 73.58 ของค่าเป้าหมาย

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณา

จาก 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

(1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคอุตสาหกรรม สถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ไตรมาสที่ 3) มีมูลค่ารวม 790,278 ล้านบาท มีอัตราการหดตัวที่ร้อยละ 2.8 จากปีก่อนหน้า ซึ่งเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดอัตราการขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.8 คิดเป็นร้อยละ -58.33 ของค่าเป้าหมาย

(2) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคบริการ สถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ไตรมาสที่ 3) มีมูลค่ารวม 1,713,963 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 3.9 ซึ่งเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดอัตราการขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5.3 คิดเป็นร้อยละ 73.58 ของค่าเป้าหมาย

เมื่อพิจารณาภาพรวมของสถานการณ์การพัฒนาของเป้าหมายที่เป็นการเฉลี่ยจากตัวชี้วัดทั้ง 2 ตัว พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 36.79* ส่งผลให้มี **สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง)** ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 กับสถานการณ์ของปีก่อนหน้า พบว่า

(1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคอุตสาหกรรม โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566 ไตรมาสที่ 3) กับสถานการณ์ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 4.5 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาที่แย่งร้อยละ 162.22

(2) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคบริการ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566 ไตรมาสที่ 3) กับสถานการณ์ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 5.5 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาที่แย่งร้อยละ 29.09

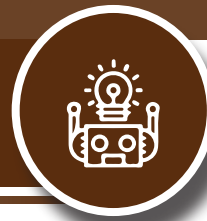

1. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคอุตสาหกรรม

2. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคบริการ

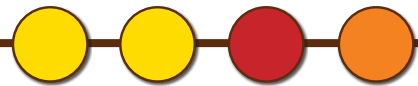
* หมายเหตุ : การคำนวณสถานะการบรรลุเป้าหมาย สำหรับตัวชี้วัดที่มีค่าต่ำกว่าร้อยละ 0 จะกำหนดให้เป็น 0 โดยมีการคำนวณดังนี้ $\frac{0 + 73.58}{2}$

เป้าหมายระดับประเด็น
แผนแม่บทฯ (Y2)

040002

ว.ศ. 2562 ว.ศ. 2563 ว.ศ. 2564 ว.ศ. 2565

ค่าเป้าหมาย
(1) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.2
(2) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคบริการ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.7

ว.ศ. 2566*

ว.ศ. 2570

ค่าเป้าหมาย
(1) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.4
(2) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคบริการ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.0

*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040002 มีทั้งหมด 2 ตัวชี้วัด ซึ่งค่าสถานการณ์ของแต่ละปีเป็นการประมวลผลสถานการณ์ของ 2 ตัวชี้วัดในแต่ละปีนั้น ๆ รวมทั้งไม่มีการระบุค่าเป้าหมายตัวเลขรวมของเป้าหมาย 040002 จึงทำให้ไม่สามารถแสดงตัวเลขสถานการณ์การพัฒนาในวงกลมแสดงสถานะการบรรลุเป้าหมาย

เป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ (Y2) 040002 ผลิตภาพการผลิตของภาค อุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570

- (1) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.4
- (2) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคบริการ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.0

เป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ (Y2) 040002 ยังคงตัวชี้วัดและเป้าหมายเดิมตามที่ปรากฏในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่เผยแพร่เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2562 ที่กำหนดให้ (1) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.4 และ (2) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคบริการ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.0 ใน พ.ศ. 2570

สรุปสถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 พิจารณาจาก 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

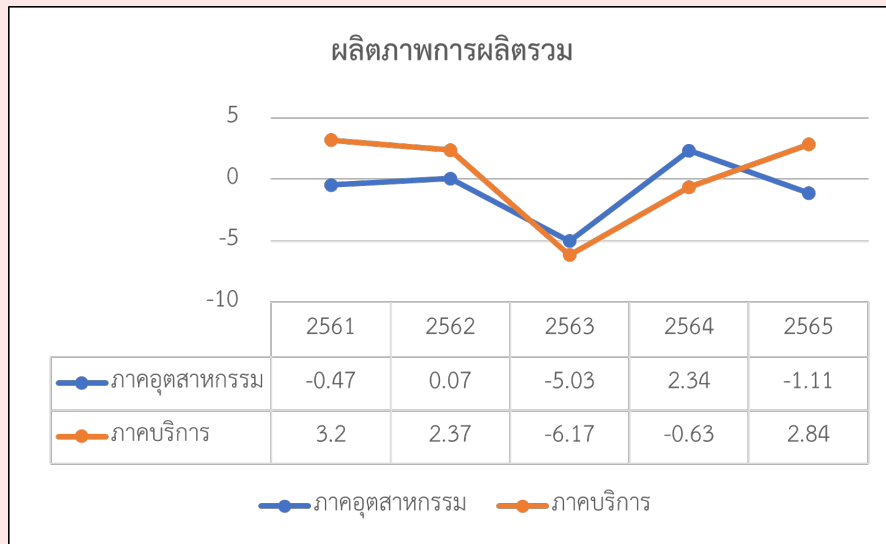
(1) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) จากบัญชีstöอกทุนของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ. 2565 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า มีอัตราการหดตัวร้อยละ 1.11 จากปีก่อนหน้า ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดใน พ.ศ. 2566 ที่กำหนดอัตราการขยายตัวไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.4 คิดเป็นร้อยละ -46.25

(2) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคบริการ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) จากบัญชีstöอกทุนของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ. 2565 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 2.84 จากปีก่อนหน้า ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดใน พ.ศ. 2566 ที่กำหนดอัตราการขยายตัวไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.0 คิดเป็นร้อยละ 94.67

โดยใน พ.ศ. 2561 – 2565 พบว่า ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมใน พ.ศ. 2563 ลดลงร้อยละ 5.03 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.07 ของปีก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ที่ทำให้เกิดการหยุดชะงักในห่วงโซ่การผลิต เช่น กรณีที่โรงงานประกอบรถยนต์หลายแห่งต้องหยุดผลิตชั่วคราวจากปัญหาการขาดแคลนชิป รวมทั้งการลดลงของการส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและมาตรการกีดกันทางการค้า และใน พ.ศ. 2564 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.34 แต่ใน พ.ศ. 2565 หดตัวลงร้อยละ 1.11 เนื่องจากการส่งออกยังเผชิญแรงกดดันจากปัญหาด้านอุปทานอีกทั้งการขาดแคลนวัตถุดิบและต้นทุนปรับตัวสูงขึ้น รวมถึงมาตรการกีดกันทางการค้าที่ยังมีอยู่เป็นระยะ ๆ ในส่วนของผลิตภาพการผลิตของภาคบริการใน พ.ศ. 2562 ขยายตัวร้อยละ 2.37 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 3.2 ของปีก่อนหน้า และหดตัวลงอย่างต่อเนื่องใน พ.ศ. 2563 – 2564 โดยหดตัวร้อยละ 6.17 และร้อยละ 0.63 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามใน พ.ศ. 2565 กลับมาขยายตัวร้อยละ 2.84

อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570

พิจารณาจาก 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

(1) อัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) จากบัญชีสต็อกทุนของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ. 2565 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า มีอัตราการหดตัวที่ร้อยละ 1.11 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมายใน พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้อัตราการขยายตัวไว้น้อยกว่าร้อยละ 2.4 คิดเป็นร้อยละ -46.25

(2) อัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิตของภาคบริการ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) จากบัญชีสต็อกทุนของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ. 2565 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 2.84 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดไว้น้อยกว่าร้อยละ 3.0 คิดเป็นร้อยละ 94.67

เมื่อพิจารณาภาพรวมของสถานการณ์การพัฒนาของเป้าหมายที่เป็น การเฉลี่ยจากตัวชี้วัดทั้ง 2 ตัว พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 47.33* ส่งผลให้มี **สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง)** ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 กับสถานการณ์ของปีก่อนหน้า พบว่า

(1) อัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับ สถานการณ์ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็น ปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 2.34 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาที่แยลงร้อยละ 147.44

(2) อัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิตของภาคบริการ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับ สถานการณ์ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการหดตัวร้อยละ 0.63 สะท้อนให้เห็นถึง สถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้นร้อยละ 550

1. อัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

2. อัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิตของภาคบริการ

* หมายเหตุ : การคำนวณสถานะการบรรลุเป้าหมาย สำหรับตัวชี้วัดที่มีค่าต่ำกว่าร้อยละ 0 จะกำหนดให้เป็น 0 โดยมีการคำนวณดังนี้ $\frac{0 + 94.67}{2}$

การดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายระดับประเด็น ของแผนแม่บทฯ (04) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่ยังคงมีข้อจำกัดสำคัญ ดังนี้ (1) แรงงานในหลายอุตสาหกรรม ยังคงมีทักษะไม่ตรงกับความต้องการของตำแหน่งงาน (skill mismatch) ขาดสมรรถนะในการทำงาน ร่วมกับเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และยังมีข้อจำกัดในการใช้ภาษาอังกฤษ ในขณะที่มาตรการพัฒนาฝีมือแรงงานของภาครัฐในภาพรวมยังขาดทิศทางที่ชัดเจน (2) ผู้ประกอบการ ยังไม่สามารถปรับตัวเข้าสู่อุตสาหกรรมใหม่ ๆ ขาดงบประมาณในการลงทุน การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม สินค้าและบริการให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงของตลาด ประกอบกับยังไม่ปรากฏมาตรการ ของภาครัฐที่สนับสนุนผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม (3) กฎหมายและระเบียบ ในการอนุมัติ อนุญาต การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ยังคงเป็น อุปสรรคในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมาย (4) ผู้บริโภคยังขาดความเชื่อมั่นในคุณภาพ และมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะในสินค้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีระดับสูง และ (5) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ยังไม่สามารถปรับตัว และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมาย อาทิ การจัดเก็บและจัดทำฐานข้อมูลสำคัญในแต่ละอุตสาหกรรม การใช้ประโยชน์จากระบบอัตโนมัติ และหุ่นยนต์ (AI) การรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ และการสนับสนุนการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างทั่วถึง ดังนั้นในการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ในระยะต่อไป ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับ (1) การศึกษาความต้องการ ทั้งจำนวนและทักษะ ของแรงงานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้งในปัจจุบัน และอนาคต เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการดังกล่าว รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานพัฒนาฝีมือแรงงานที่สำคัญ ในปัจจุบันเพื่อกำหนดมาตรการที่มีประสิทธิภาพในระยะต่อไป ประกอบกับอาจพิจารณาส่งเสริมการนำเข้า แรงงานต่างชาติในสาขาที่จำเป็นเร่งด่วนและไม่สามารถพัฒนาแรงงานไทยได้ทัน นอกจากนั้นควรพัฒนา กลไกที่สามารถกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาฝีมือแรงงานและการศึกษาให้สอดคล้องกับทิศทาง การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย และความแตกต่างหลากหลายของพื้นที่ (2) ศึกษาสถานการณ์ ของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อทำความเข้าใจศักยภาพ และข้อจำกัดในการปรับตัวไปสู่ อุตสาหกรรมใหม่ และกำหนดมาตรการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถสร้างผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน และตรงความต้องการของตลาด โดยผ่านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การลงทุนยกระดับประสิทธิภาพ การผลิต การร่วมทุน หรือควมร่วมมือกิจการ พร้อมทั้งจัดทำมาตรฐานและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถ นำผลิตภัณฑ์ และบริการเข้ารับการรับรองมาตรฐานได้ในราคาที่สมเหตุสมผล นอกจากนั้นควรกำหนด นโยบายให้หน่วยงานภาครัฐจัดซื้อสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมเป้าหมายจากผู้ประกอบการไทยก่อน เป็นลำดับแรก เพื่อสร้างอุปสงค์ในระยะเริ่มต้น และสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ (3) เร่งศึกษาและปรับแก้กฎหมาย และระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรม เป้าหมายและ (4) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และดิจิทัล พัฒนาผลิตภัณฑ์ และบริการที่จะสามารถสนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเป้าหมายอื่น ๆ พร้อมทั้ง ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงสินค้าและบริการอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และดิจิทัลได้ในราคาที่ เหมาะสม นอกจากนั้นควรเร่งศึกษาและพิจารณานำเทคโนโลยี AI เข้ามาสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม ต่าง ๆ และเร่งพัฒนามาตรการรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นใจในการทำธุรกรรมทางระบบดิจิทัล

อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต

สถานการณ์บรรลุเป้าหมายประจำปี พ.ศ. 2566

แผนแม่บทฯ ประเด็น (04) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ประกอบด้วย 10 เป้าหมาย แผนแม่บทย่อย (Y1) ซึ่งมีสถานะการบรรลุเป้าหมาย สรุปได้ ดังนี้

การแสดงผลสถานะการบรรลุเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) และเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ (Y2)

Y2

เป้าหมายระดับ
ประเด็นแผนแม่บทฯ

040001

040002

Y1

เป้าหมาย
แผนแม่บทย่อย

040101

040201

040301

040302

040401

040403

040501

040502

040601

040602

040101

พ.ศ. 2562* พ.ศ. 2563* พ.ศ. 2564* พ.ศ. 2565

ค่าเป้าหมาย
อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพ
เฉลี่ยร้อยละ 10

พ.ศ. 2566

พ.ศ. 2570

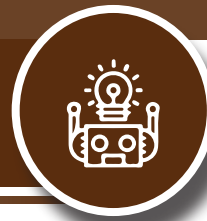

ค่าเป้าหมาย
อัตราการขยายตัวของมูลค่า
การผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ
ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

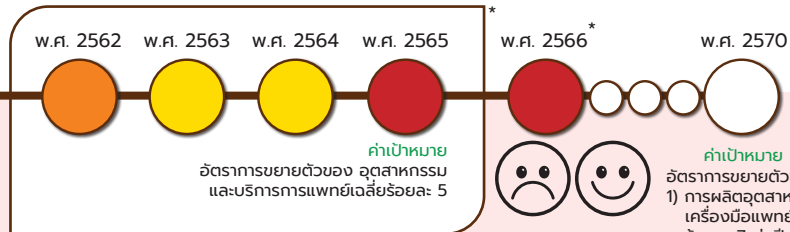
*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040101 เป็นการบรรยายความสำเร็จของตัวชี้วัดโดยไม่มีตัวเลข โดยแต่ละปีจะพิจารณาจากการคาดการณ์การแนวโน้มการขยายตัว และการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมชีวภาพ ทำให้ไม่สามารถแสดงตัวเลขสถานการณ์การพัฒนามาในวงกลมแสดงสถานะการบรรลุเป้าหมาย

อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น กำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570 คือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาเทียบเคียงจาก มูลค่าการอนุมัติการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) ในสาขาอุตสาหกรรมชีวภาพ ซึ่งข้อมูลมูลค่าการอนุมัติการลงทุนในอุตสาหกรรมชีวภาพ ประกอบด้วย ตัวเลขการอนุมัติการลงทุน ของ สกท. ในกลุ่มอุตสาหกรรม 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) การเกษตรและแปรรูปอาหาร 2) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ และ 3) เทคโนโลยีชีวภาพ โดยใน พ.ศ. 2566 มีมูลค่าการอนุมัติการลงทุนในอุตสาหกรรมชีวภาพรวม 212,345 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 77.8 เมื่อเทียบกับเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้ขยายตัว ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 คิดเป็นร้อยละ 1,556 ส่งผลให้**บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) กับสถานการณ์ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 38.37 สะท้อนให้เห็นถึง**สถานการณ์ การพัฒนาที่ดีขึ้นร้อยละ 102.76**

040201

*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040201 มีทั้งหมด 2 ตัวชี้วัด ซึ่งค่าสถานการณ์ของแต่ละปีเป็นการประมวลผลสถานการณ์ของ 2 ตัวชี้วัดในแต่ละปีนั้น ๆ รวมทั้งไม่มีการระบุค่าเป้าหมายตัวเลขรวมของเป้าหมาย 040201 จึงทำให้ไม่สามารถแสดงตัวเลขสถานการณ์การพัฒนาในวงกลมแสดงสถานะการบรรลุเป้าหมาย

อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น กำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุ ในปี พ.ศ. 2570 ได้แก่ (1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี และ (2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจาก 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

(1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) มีมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์รวม 119,076 ล้านบาท มีอัตราการหดตัวที่ร้อยละ 31.89 จากปีก่อนหน้า เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้มีอัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 จึงคิดเป็นร้อยละ -455.57 ของค่าเป้าหมาย

(2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) มีมูลค่ารวม 444,647 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 8.41 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้มีอัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 จึงคิดเป็นร้อยละ 120 ของค่าเป้าหมาย

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาภาพรวมของสถานการณ์การพัฒนาของเป้าหมายที่เป็นการเฉลี่ยจากตัวชี้วัดทั้ง 2 ตัว พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 50 ส่งผลให้มี **สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง)** ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 กับสถานการณ์ของปีก่อนหน้า พบว่า

(1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับ สถานการณ์ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 11.77 สะท้อนให้เห็นถึง **สถานการณ์การพัฒนาที่แยลงร้อยละ 370.94**

(2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับ สถานการณ์ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 5.74 สะท้อนให้เห็นถึง **สถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้นร้อยละ 46.52**

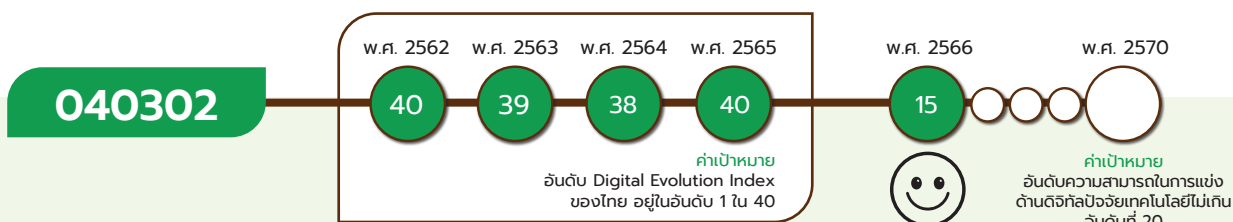
อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต

*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040301 เป็นการบรรยายความสำเร็จของตัวชี้วัด โดยแต่ละปีจะพิจารณาจากการคาดการณ์การแนวโน้มการขยายตัวและการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ จึงทำให้ไม่สามารถแสดงตัวเลขสถานการณ์การพัฒนายในวงกลมแสดงสถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

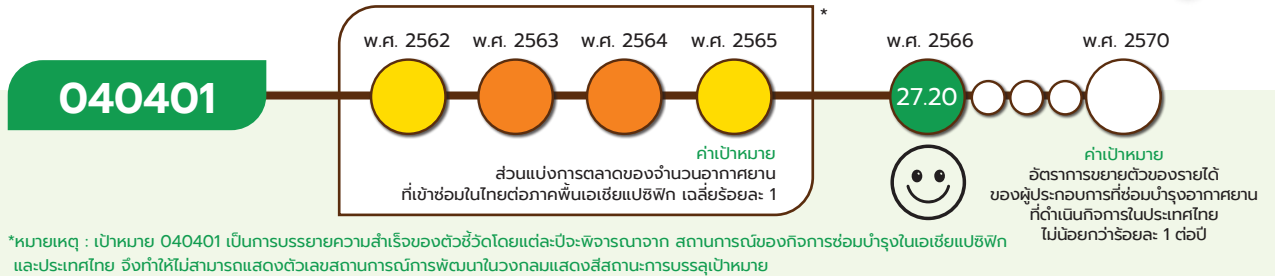
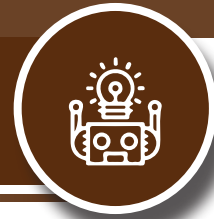
อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น กำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570 คือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจากอัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) อุตสาหกรรมดิจิทัลมีมูลค่ารวม 2.61 ล้านล้านบาท โดยมีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 13.55 เมื่อเทียบกับเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้อัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 จึงคิดเป็นร้อยละ 135.50 ส่งผลให้**บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สีเขียว)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 14.63 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนายที่แยลงร้อยละ 7.38

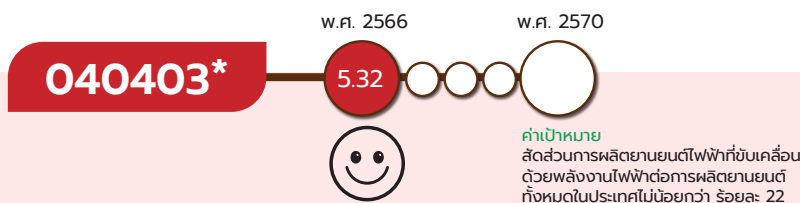
ความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น กำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570 คือ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยีไม่เกินอันดับที่ 20

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจากอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยี ซึ่งจากรายงานของสถาบันการจัดการนนานาชาติ (IMD) World Digital Competitiveness Ranking 2023 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยีของประเทศไทย โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 อยู่ในอันดับที่ 15 เมื่อเทียบกับเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดไว้ไม่เกินอันดับที่ 20 คิดเป็นร้อยละ 133.33 ส่งผลให้**บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่อยู่ในอันดับที่ 20 ดีขึ้นมา 5 อันดับ สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนายดีขึ้นร้อยละ 25

ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่ กำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570 คือ อัตราการขยายตัวของรายได้ของผู้ประกอบการที่ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนินกิจการในประเทศไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ต่อปี

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจากอัตราการขยายตัวของรายได้ผู้ประกอบการที่ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนินกิจการในประเทศไทย โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) มีมูลค่ารายได้รวม 11,032.93 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 27.20 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้อัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 จึงคิดเป็นร้อยละ 2,720 ส่งผลให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว) ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการหดตัวร้อยละ 4.61 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้นร้อยละ 690.02

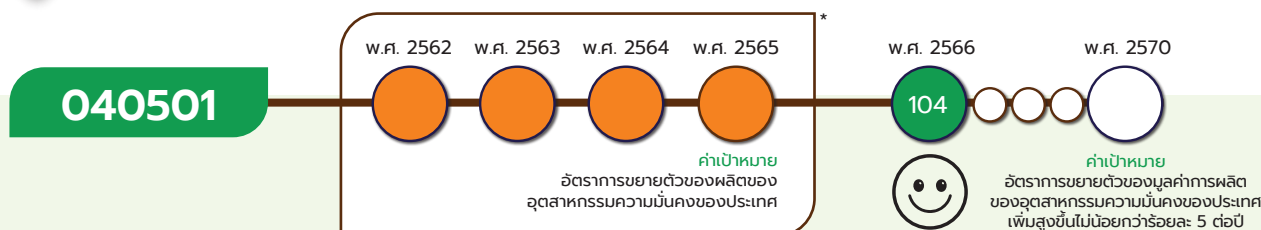
*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040403 ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก เป็นเป้าหมายใหม่ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก กำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570 คือ สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าต่อการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 22

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจากสัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าต่อยานยนต์ทั้งหมดในประเทศ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 ประเทศไทยมีการผลิตยานยนต์ทุกประเภทรวมทั้งหมด 1,708,042 คัน และมีการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า 90,930 คัน คิดเป็นสัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าต่อยานยนต์ทั้งหมดในประเทศร้อยละ 5.32 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าต่อยานยนต์ทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 22 จึงคิดเป็นร้อยละ 24.18 ส่งผลให้มีสถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง) ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีสัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าอยู่ที่ร้อยละ 1.73 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้นร้อยละ 207.51

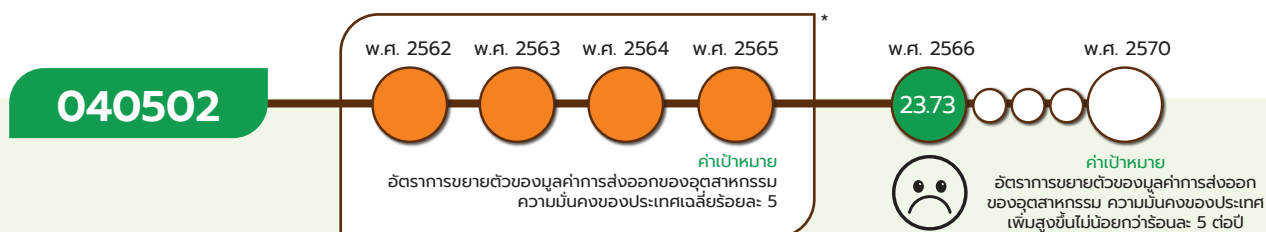
อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต

*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040501 หน่วยงานเจ้าภาพอยู่ระหว่างการจัดเก็บข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ จึงไม่มีข้อมูลสถานการณ์ตามตัวชี้วัดที่ระบุในแผนแม่บทฯ จึงใช้สถานการณ์สะท้อนจากตัวชี้วัดเทียบเคียงตลอดช่วง พ.ศ. 2562 - 2565 ทั้งนี้ ตัวชี้วัดเทียบเคียงที่ใช้ระบุสถานการณ์ของ พ.ศ. 256 - 2565 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่ไม่มีค่าตัวเลขแต่เป็นการบรรยาย ทำให้ไม่สามารถแสดงตัวเลขสถานการณ์การพัฒนาในวงกลมแสดงสถานะการบรรลุเป้าหมาย

อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น กำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570 คือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

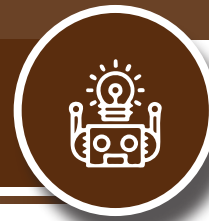
สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาเทียบเคียงจากข้อมูลแบบสอบถามข้อมูลรายได้ของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมความมั่นคงที่มีเครือข่ายกับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.) โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) รายได้ของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมความมั่นคงมีมูลค่ารวม 3,042 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 104.74 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดอัตราการขยายตัวไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 จึงคิดเป็นร้อยละ 2,094.80 ส่งผลให้**บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับสถานการณ์ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 8.41 สะท้อนให้เห็นถึง**สถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้นร้อยละ 1,145.85**

*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040502 หน่วยงานเจ้าภาพอยู่ระหว่างการจัดเก็บข้อมูลมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ จึงไม่มีข้อมูลสถานการณ์ตามตัวชี้วัดที่ระบุในแผนแม่บทฯ จึงใช้สถานการณ์สะท้อนจากตัวชี้วัดเทียบเคียงตลอดช่วง พ.ศ. 2562 - 2565 ทั้งนี้ ตัวชี้วัดเทียบเคียงที่ใช้ระบุสถานการณ์ของ พ.ศ. 2562 - 2565 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่ไม่มีค่าตัวเลขแต่เป็นการบรรยาย ทำให้ไม่สามารถแสดงตัวเลขสถานการณ์การพัฒนาในวงกลมแสดงสถานะการบรรลุเป้าหมาย

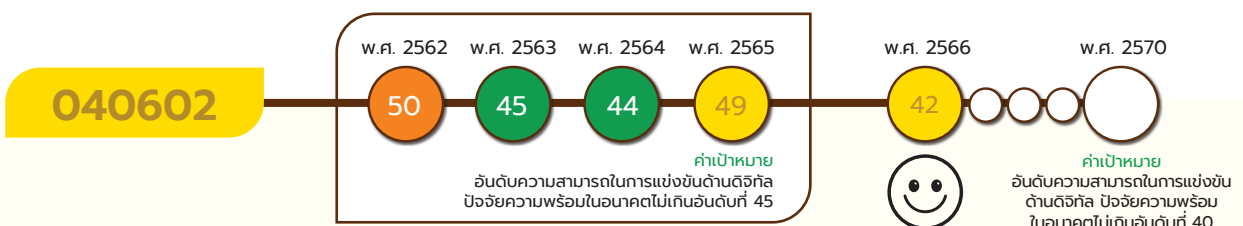
การส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มขึ้น กำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570 คือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาเทียบเคียงจากอัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศของผู้ประกอบการที่มีเครือข่ายกับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.) โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) มีมูลค่ารวม 350 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 23.73 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดอัตราการขยายตัวไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 จึงคิดเป็นร้อยละ 474.63 ส่งผลให้**บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 165.46 สะท้อนให้เห็นถึง**สถานการณ์การพัฒนาที่แยลงร้อยละ 85.66**

แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น กำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570 คือ อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงานไม่เกินอันดับที่ 52

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจากอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพแรงงาน จากรายงานของสถาบันการศึกษานานาชาติ (IMD) World Competitiveness Ranking 2023 โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 56 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดไว้ไม่เกินอันดับที่ 52 จึงคิดเป็นร้อยละ 92.86 ส่งผลให้มี**สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด โดยเป็นอันดับเดียวกันที่อันดับ 56 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาที่คงเดิม

ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น กำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570 คือ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยความพร้อมในอนาคตไม่เกินอันดับที่ 40

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจากอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในส่วนของปัจจัยความพร้อมในอนาคตจากรายงานของสถาบันการศึกษานานาชาติ (IMD) World Competitiveness Ranking 2023 โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 42 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดไว้ไม่เกินอันดับที่ 40 จึงคิดเป็นร้อยละ 95.24 ส่งผลให้มี**สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่อยู่ในอันดับที่ 49 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้นร้อยละ 14.29

แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมชีวภาพ

040101

พ.ศ. 2562* พ.ศ. 2563* พ.ศ. 2564* พ.ศ. 2565

ค่าเป้าหมาย
อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพ
เฉลี่ยร้อยละ 10

พ.ศ. 2566

พ.ศ. 2570

ค่าเป้าหมาย
อัตราการขยายตัวของมูลค่า
การผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ
ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040101 เป็นการบรรยายความสำเร็จของตัวชี้วัดโดยไม่มีตัวเลข โดยแต่ละปีจะพิจารณาจากการคาดการณ์การแนวโน้มการขยายตัวและการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมชีวภาพ ทำให้ไม่สามารถแสดงตัวเลขสถานการณ์การพัฒนาในวงกลมแสดงสีสถานะการบรรลุเป้าหมาย

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)

อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

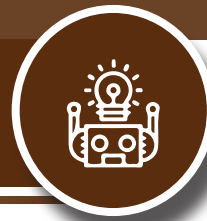
ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570

อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัว จากการพัฒนาส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากผลผลิตทางการเกษตร และวัสดุภาพที่ผ่านกระบวนการแปรรูปด้วยเทคโนโลยีชีวภาพแบบครบวงจร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรและวัตถุดิบชีวภาพ ซึ่งในการบรรลุเป้าหมายจะต้องอาศัยปัจจัยแห่งความสำเร็จ อาทิ การพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบการ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานและตรงความต้องการของตลาด และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัตถุดิบชีวภาพ

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040101 ได้มีการปรับตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุภายใน พ.ศ. 2570 จากเดิม อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพ เฉลี่ยร้อยละ 10 เป็น อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

040101

ความสอดคล้องของเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258

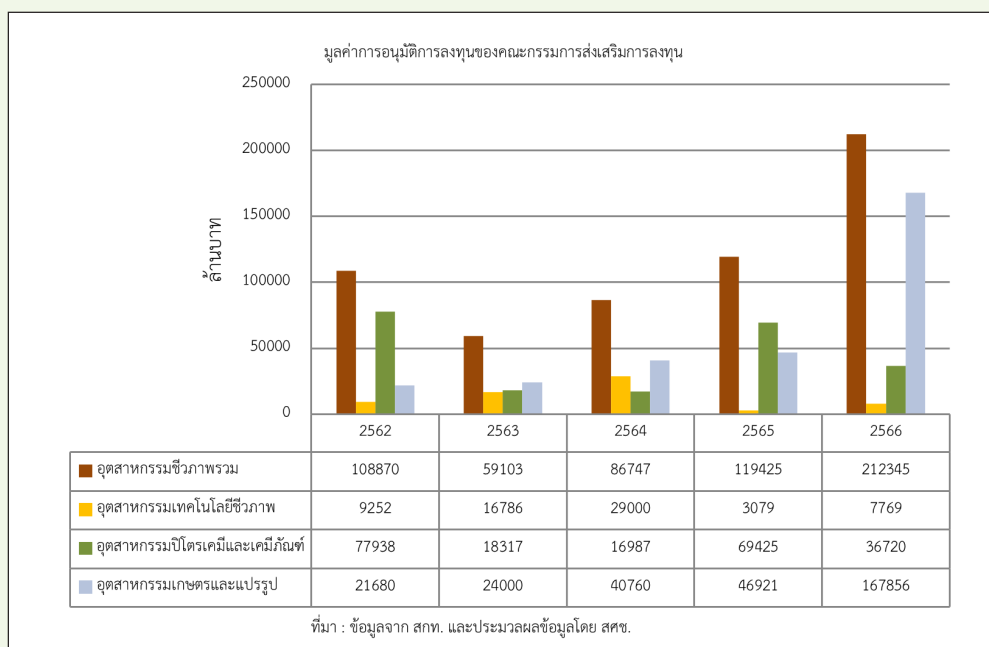
เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258
04 อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต 040101 อุตสาหกรรมชีวภาพ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป้าหมายระดับหมวดหมู่ 1. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น ชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง เป้าหมายระดับหมวดหมู่ 1. ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ เป้าหมายระดับหมวดหมู่ 1. การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ	ข. ด้านอื่น ๆ (3) จัดให้มีระบบจัดการและกำจัดขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้ ไม่มี ไม่มี

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040101 เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) **หมวดหมู่ที่ 1** ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง **เป้าหมายที่ 1** มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น **หมวดหมู่ที่ 4** ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง **เป้าหมายที่ 1** ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ และ**หมวดหมู่ที่ 10** ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ **เป้าหมายที่ 1** การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เพื่อให้เป้าหมายของการปฏิรูปประเทศ ตามที่กำหนดไว้ในหมวด 16 ของ รัฐธรรมนูญ มาตรา 258 ในส่วนของด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่กำหนดให้มีระบบจัดการและกำจัดขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้ โดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการผ่านโครงการที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายนี้ได้ เพื่อให้การบรรลุผลจากการปฏิรูปประเทศมีความยั่งยืนของผลสัมฤทธิ์ได้ต่อไป

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

สรุปสถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 พิจารณาเทียบเคียงจากมูลค่าการอนุมัติการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) ในสาขาอุตสาหกรรมชีวภาพ 3 กลุ่มได้แก่ 1) การเกษตรและแปรรูปอาหาร 2) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ และ 3) เทคโนโลยีชีวภาพ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 มีมูลค่าการอนุมัติการลงทุนรวม 212,345 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 77.80 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมายใน พ.ศ. 2566 ที่กำหนดให้มีอัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 จึงคิดเป็นร้อยละ 1,556 ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด โดยในช่วง พ.ศ. 2562 - 2566 มีอัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนมีเฉลี่ยร้อยละ 11.94 ต่อปี

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ในอุตสาหกรรมชีวภาพ ซึ่งหากเทียบค่าเป้าหมายที่อัตราการขยายตัวร้อยละ 5 ต่อปี ของมูลค่าการอนุมัติการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมชีวภาพ 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) การเกษตรและแปรรูปอาหาร (2) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ และ (3) เทคโนโลยีชีวภาพ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 มีมูลค่าการอนุมัติการลงทุนในอุตสาหกรรมชีวภาพรวม 212,345 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 77.8 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้ขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 จึงคิดเป็นร้อยละ 1,556 ส่งผลให้**บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) กับสถานการณ์ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 38.37 สะท้อนให้เห็นถึง**สถานการณ์การพัฒาที่ดีขึ้นร้อยละ 102.76**

040101

การดำเนินงานที่ผ่านมา

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้มีการขับเคลื่อนผ่านโครงการเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 โดยมีโครงการพัฒนาส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าให้กับอุตสาหกรรมอาหารชีวภาพ ในลักษณะการบูรณาการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคตที่เป็นห่วงโซ่การผลิตที่สำคัญของอุตสาหกรรมชีวภาพ และเป็นฐานของการสร้างเมืองนวัตกรรมอาหาร (Food Innopolis) มีการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการพันธุ์ใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการด้านอุตสาหกรรมอาหารชีวภาพ โดยเน้นการพัฒนาอาหารจากโปรตีนทางเลือกเพื่อสุขภาพ เพื่อให้ตอบสนองกับความต้องการบริโภคสมัยใหม่ของตลาด ทั้งนี้ ได้มีการพัฒนา Platform ด้านการวิเคราะห์และทดสอบกลิ่นรสและเครื่องหมายด้วยวิทยาศาสตร์ขั้นสูง ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเข้ามาใช้บริการ เกิดการวิจัยและพัฒนาต่อยอดและเกิดนวัตกรรมรูปแบบใหม่ ๆ ขึ้น นอกจากนี้ ภาครัฐยังมีการส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีกระบวนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ไบโอรีไฟเนอรีมูลค่าสูงจากวัตถุดิบชีวภาพที่มีศักยภาพของประเทศไทย อาทิ มันสำปะหลัง โดยภาครัฐได้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับภาคเอกชนและผู้ประกอบการให้ตระหนักถึงประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพ เป็นการสร้างความรับรู้ให้ผู้ใช้ และสร้างทักษะให้ผู้ผลิตสามารถผลิตสินค้า เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดได้

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

อุตสาหกรรมชีวภาพถือเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในอนาคต เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่ใช้สินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในประเทศมาสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตเป็นสินค้าชีวภาพ ซึ่งสอดคล้องกับกระแสและแนวโน้มการผลิตสินค้าของโลกที่ให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพในประเทศไทยจะวางรากฐานของธุรกิจสินค้าชีวภาพและก่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องต่าง ๆ ตามมา ซึ่งถือเป็นโอกาสในการก้าวสู่การเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีโดยการต่อยอดการวิจัยพัฒนาและสร้างนวัตกรรม โดยนักวิจัยไทย อย่างไรก็ตาม การยกระดับจากอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสู่อุตสาหกรรมชีวภาพจำเป็นที่จะต้องใช้เงินลงทุนสูง ใช้การวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดเทคโนโลยีในกระบวนการผลิตใหม่ ๆ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นจำนวนมากดังนั้น ภาครัฐจะต้องมีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นและมีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานและตรงความต้องการของตลาดตลอดจนสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัตถุดิบชีวภาพจากอุตสาหกรรมแปรรูปขั้นต้นที่ใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรในการผลิตที่ไม่สลับซับซ้อนไปสู่อุตสาหกรรมชีวภาพที่มีมูลค่าเพิ่มและมีนวัตกรรมสูง

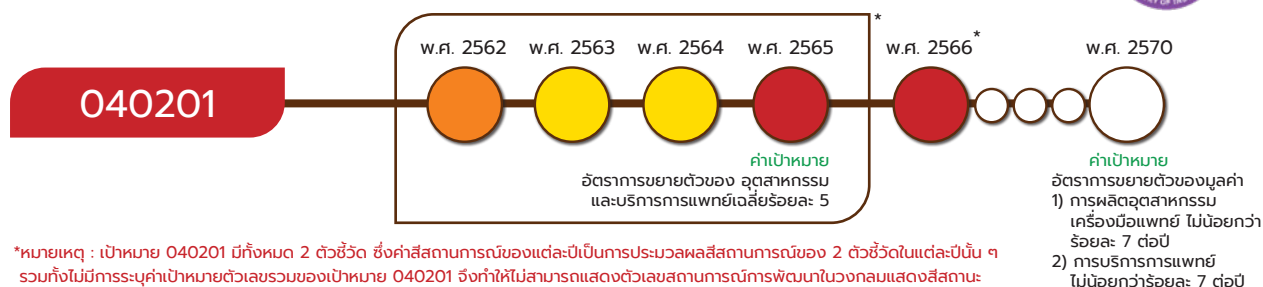

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

ภาครัฐจำเป็นต้องเร่งหาแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ โดยพัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพ (Bio-based Product) ที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้าและนวัตกรรมในมิติใหม่ ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี ภาคสังคม และภาคเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ควรให้ความสำคัญกับโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา การถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการเชื่อมโยงงานวิจัยไปสู่การผลิตในเชิงพาณิชย์เพื่อให้เกิดการต่อยอดสินค้าเกษตรไปสู่การเป็นผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพอย่างแท้จริง และการใช้เทคโนโลยีชีวภาพในกระบวนการผลิตเพื่อใช้ทรัพยากรในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) อย่างคุ้มค่า พร้อมทั้งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ให้เกิดการเสริมสร้างความเข้มแข็งและมีศักยภาพควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้และบุคลากรด้านเทคโนโลยีชีวภาพให้มีศักยภาพ เพื่อรองรับต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมชีวภาพของประเทศไทยในระยะยาว

แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

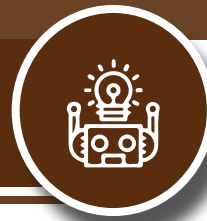
เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)

อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570

- 1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี
- 2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมและบริการสุขภาพทั้งด้านร่างกายและจิตใจที่ผสมผสานความเชี่ยวชาญทั้งการแพทย์แผนปัจจุบันและแพทย์แผนไทย โดยให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้และเชื่อมโยงกับกิจกรรมและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยมีปัจจัย

040201

สู่ความสำเร็จ ได้แก่ การพัฒนาสมรรถนะของผู้ผลิตและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมทางการแพทย์ การมีช่องทางในการเข้าถึงตลาด และการมีโครงสร้างพื้นฐาน/เครื่องมือ/อุปกรณ์ทางการแพทย์ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่พร้อมรองรับกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040201 ได้มีการปรับตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุภายใน พ.ศ. 2570 จากเดิม (1) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์เฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี เป็น (1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี และ (2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี

ความสอดคล้องของเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258
 04 อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต 040201 อุตสาหกรรมและบริการ ทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	หมวดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่าสูง เป้าหมายระดับหมวดหมาย 1. ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ จากสินค้าและบริการสุขภาพ 2. องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ ทางสุขภาพ	ไม่มี

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040201 เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) **หมวดหมายที่ 4** ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง **เป้าหมายที่ 1** ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ และ**เป้าหมายที่ 2** องค์ความรู้ ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ และไม่ปรากฏความเชื่อมโยงกับประเด็นการปฏิรูปประเทศโดยตรง

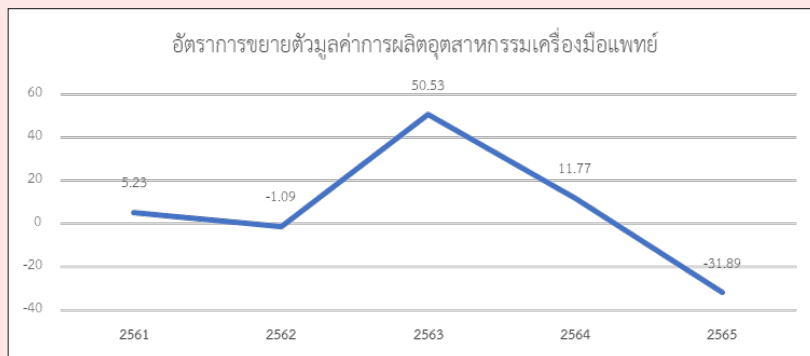
สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

สรุปสถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 พิจารณาจาก 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ (1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) การผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์มีมูลค่ารวม 119,076 ล้านบาท มีอัตราการหดตัวที่ร้อยละ 31.89 จากปีก่อนหน้า ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมายใน พ.ศ. 2566 ที่กำหนดให้ม้อัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 จึงคิดเป็นร้อยละ -455.57 ของค่าเป้าหมาย เนื่องมาจากการขยายตัวจำนวนมากของการลงทุนในช่วง พ.ศ. 2563 - 2564 ที่มีสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 โดยเฉพาะการให้การสนับสนุนการทดสอบและผลิตเครื่องมือแพทย์และมาตรการส่งเสริมการลงทุนในเขตพื้นที่นวัตกรรมและการวิจัยทางการแพทย์และนโยบายเพื่อการยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการแพทย์และสาธารณสุขของประเทศ ทำให้ปีก่อนหน้า มีฐานการคำนวณที่ค่อนข้างสูง ส่งผลให้ พ.ศ. 2565 มีอัตราการหดตัวก่อนปรับตัวกลับเข้าสู่ภาวะปกติ

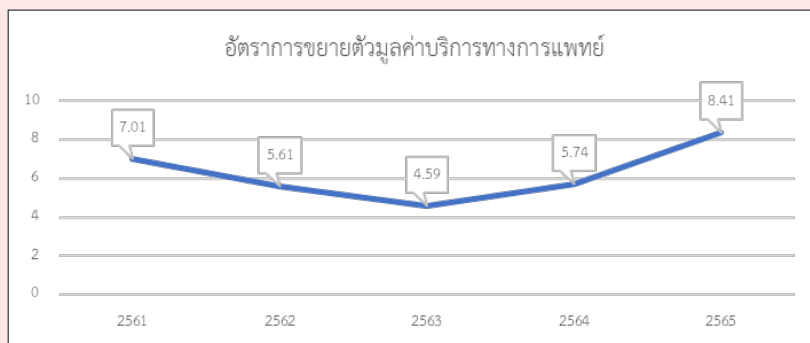
อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต

040201

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

(2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) มีมูลค่ารวม 444,647 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 8.41 จากปีก่อนหน้า ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมาย ใน พ.ศ. 2566 ที่กำหนดกำหนดให้มีอัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 จึงคิดเป็นร้อยละ 120 ของค่าเป้าหมาย เป็นผลมาจากการขยายตัวของเศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยว ภายหลังสถานการณ์การระบาดของเชื้อโควิด-19 ที่นักท่องเที่ยวมาใช้บริการอุตสาหกรรมความงามและสุขภาพจำนวนมาก รวมถึงการบริการด้านการแพทย์อื่น ๆ ที่ประเทศไทยได้รับการยอมรับจากนักท่องเที่ยว

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจาก 2 ตัวชี้วัดได้แก่

(1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) มีมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์รวม 119,076 ล้านบาท มีอัตราการหดตัวที่ร้อยละ 31.89 จากปีก่อนหน้า เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้มีอัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 จึงคิดเป็นร้อยละ -455.57 ของค่าเป้าหมาย

(2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) มีมูลค่ารวม 444,647 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 8.41 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้มีอัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 จึงคิดเป็นร้อยละ 120 ของค่าเป้าหมาย

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาภาพรวมของสถานการณ์การพัฒนาของเป้าหมายที่เป็นการเฉลี่ยจากตัวชี้วัดทั้ง 2 ตัว พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 50* ส่งผลให้มี**สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง)**

* หมายเหตุ : การคำนวณสถานะการบรรลุเป้าหมาย สำหรับตัวชี้วัดที่มีค่าสูงกว่าร้อยละ 100 จะกำหนดให้เป็น 100 และตัวชี้วัดที่มีค่าต่ำกว่าร้อยละ 0 จะกำหนดให้เป็น 0 โดยมีสูตรคำนวณดังนี้ $\frac{0 + 100}{2}$

040201

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 กับสถานการณ์ของปีก่อนหน้า พบว่า

(1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับ สถานการณ์ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 11.77 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒาที่แยลงร้อยละ 370.94

(2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับ สถานการณ์ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 5.74 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒาที่ดีขึ้นร้อยละ 46.52

1. อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์

2. อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการทางการแพทย์

การดำเนินงานที่ผ่านมา

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้มีการขับเคลื่อนผ่านโครงการเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 หลายโครงการโดยโครงการส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมปัจจัยความสำเร็จของอุตสาหกรรม อาทิ การสร้างศักยภาพการผลิตวัคซีนจากไวรัสเวกเตอร์และกรดนิวคลีอิกเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมผลิตวัคซีนในประเทศและตอบสนองต่อโรคอุบัติใหม่ได้ทัน่วงที่ที่มุ่งเน้นพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์สำคัญ อีกทั้งยังมีหลายโครงการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร อาทิ การพัฒนามาตรฐานพืชสมุนไพรและสารสกัดเพื่อใช้ทางการแพทย์ โดยเพิ่มศักยภาพการทดสอบฤทธิ์ทางชีวภาพและความปลอดภัยในระยะก่อนคลินิก อันเป็นผลิตภัณฑ์ทางเลือกที่ยังมีช่องทางการเข้าถึงตลาดอยู่มาก รวมถึงพัฒนาระบบหลักประกันสุขภาพที่ช่วยส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพได้มากยิ่งขึ้น อาทิ การปรับชุดสิทธิประโยชน์ โดยเฉพาะการคัดกรองสุขภาพการจัดบริการการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) อย่างไรก็ตาม โครงการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ยังขาดโครงการสำคัญที่มุ่งเน้นการพัฒนสมรรถนะของผู้ผลิตและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมทางการแพทย์ อันเป็นปัจจัยสำคัญของอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอและตอบสนองต่อการเติบโตของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อต้องการให้อุตสาหกรรมดังกล่าวสามารถใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้

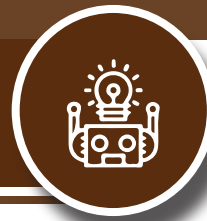
ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

แม้ว่าสถานการณ์ของอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ของไทยในช่วงที่ผ่านมามีแนวโน้มในการขยายตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความท้าทายในเรื่องของการพัฒนาสมรรถนะของผู้ผลิตและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมทางการแพทย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้ความรู้และใช้เครื่องมือทางการแพทย์ที่ซับซ้อนสามารถให้บริการทางการแพทย์คุณภาพสูง และการสร้างความเชื่อมั่นในสินค้าผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ผ่านการสร้างมาตรฐานการผลิต การให้บริการหลังการขาย การรับประกันสินค้า ตลอดจนการยอมรับจากผู้บริโภค ดังนั้น ภาครัฐจึงควรสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรและให้ความสำคัญกับการยกระดับมาตรฐานสินค้าเครื่องมือแพทย์ของไทยให้ได้รับการรับรองมาตรฐานในระดับสากล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการใช้งานผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ของไทยให้เป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น ในส่วนของการส่งเสริมบริการทางการแพทย์ ส่วนใหญ่ยังเป็นการพัฒนาศักยภาพของสถานบริการภาครัฐ อย่างไรก็ตาม ภาครัฐควรทำหน้าที่กำหนดมาตรฐาน สนับสนุน และกำกับดูแลให้ภาคเอกชนยกระดับบริการทางการแพทย์บนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

ในระยะต่อไปภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมและการบริการทางการแพทย์ ให้ความสำคัญกับการกำหนดมาตรฐานการวัดและการสอบเทียบอุปกรณ์หรือเครื่องมือแพทย์ให้มีความแม่นยำสูง รวมถึงจัดสร้างมาตรฐานการบริการทางการแพทย์ที่เน้นทางด้านคุณภาพ พร้อมทั้งจัดให้มีหน่วยงานรัฐสนับสนุนข้อมูลและขั้นตอนด้านการรับรองมาตรฐานเครื่องมือแพทย์ในประเทศแบบจุดบริการจุดเดียว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทยและลดการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ และควรทำหน้าที่กำหนดมาตรฐาน สนับสนุน และกำกับดูแลให้ภาคเอกชนยกระดับบริการทางการแพทย์บนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง ตลอดจนการประชาสัมพันธ์และการถ่ายทอดความรู้ด้านมาตรฐานและความปลอดภัยของสินค้าเครื่องมือแพทย์ที่ผลิตในประเทศไทยเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ใช้งานและสร้างการยอมรับสินค้าเครื่องมือแพทย์ของไทย

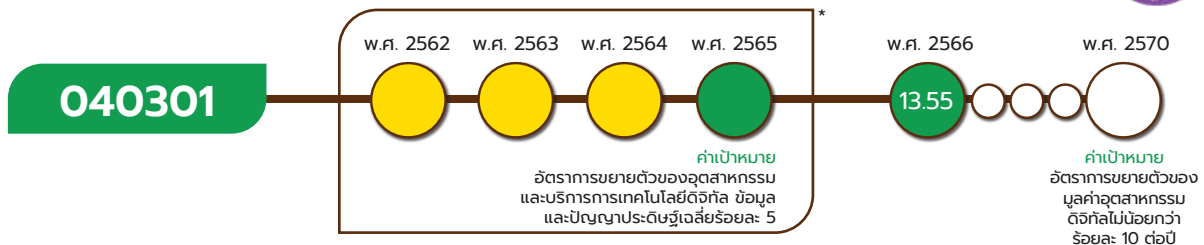

040301

แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล
และปัญญาประดิษฐ์

*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040301 เป็นการบรรยายความสำเร็จของตัวชี้วัด โดยแต่ละปีจะพิจารณาจากการคาดการณ์การแนวโน้มการขยายตัวและการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรม
และบริการดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ จึงทำให้ไม่สามารถแสดงตัวเลขสถานการณ์การพัฒนามาในวงกลมแสดงสัดส่วนการบรรลุเป้าหมาย

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)

อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570

อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี

มีวัตถุประสงค์ให้มูลค่าของอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญา
ประดิษฐ์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น จากการส่งเสริมการพัฒนาการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี อาทิ การพัฒนา
แพลตฟอร์มดิจิทัล การให้บริการข้อมูลเนื้อหาและธุรกรรมต่างๆ ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล รวมถึงการผลิต
ซอฟต์แวร์ และการให้บริการด้านซอฟต์แวร์ เพื่อให้ประเทศหลุดพ้นจากกับดักการพัฒนาทั้งในเชิงเศรษฐกิจ
และสังคม โดยมีปัจจัยสู่ความสำเร็จได้แก่ การยกระดับสมรรถนะผู้ประกอบการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ
เทคโนโลยีดิจิทัลและเครื่องจักรกลอัตโนมัติ

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040301 ได้มีการปรับตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุ
ภายใน พ.ศ. 2570 จากเดิม อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล
และปัญญาประดิษฐ์เฉลี่ยร้อยละ 5 เป็น อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล ไม่น้อยกว่า
ร้อยละ 10 ต่อปี

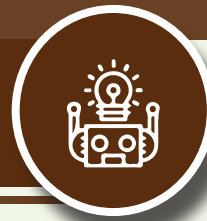
ความสอดคล้องของเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258
04 อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต 040301 อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	หมวดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม ดิจิทัลของอาเซียน เป้าหมายระดับหมวดหมาย 1. เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น 2. การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ของประเทศเพิ่มขึ้น 3. อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น	ไม่มี

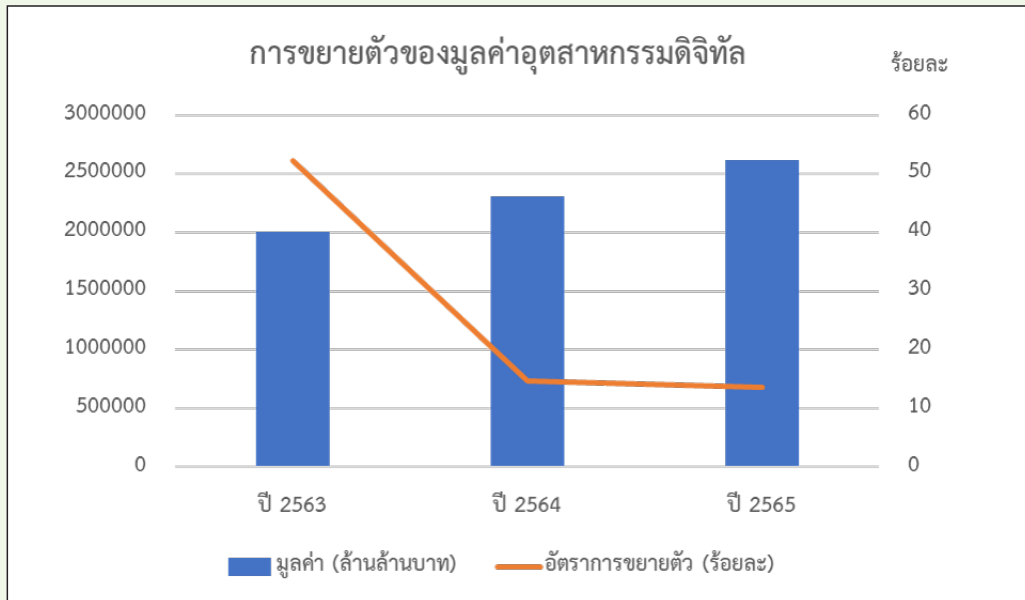
เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040301 เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) **หมวดหมายที่ 6** ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน **เป้าหมายที่ 1** เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น **เป้าหมายที่ 2** การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น และ **เป้าหมายที่ 3** อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น และไม่ปรากฏความเชื่อมโยงกับประเด็นการปฏิรูปประเทศโดยตรง

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

สรุปสถานการณ์บรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 จากข้อมูลอัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) อุตสาหกรรมดิจิทัลมีมูลค่ารวม 2.61 ล้านล้านบาท และสถานการณ์ พ.ศ. 2565 (ข้อมูล พ.ศ. 2564) มีมูลค่ารวม 2.30 ล้านล้านบาท มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 13.55 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 ที่กำหนดให้อัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 13.50 ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดโดยการขยายตัวดังกล่าวเป็นผลมาจากการเติบโตอย่างต่อเนื่องจากช่วงของสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 โดยเกิดการพัฒนาแพลตฟอร์มในรูปแบบต่าง ๆ ที่รองรับธุรกรรมออนไลน์ในชีวิตประจำวัน อาทิ บริการสื่อบันเทิงออนไลน์ บริการขนส่งสินค้า บริการซื้อขายสินค้าออนไลน์ เป็นต้น ส่งผลให้มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลในส่วนของบริการดิจิทัลขยายตัวร้อยละ 21

040301

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
พิจารณาจากอัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) อุตสาหกรรมดิจิทัลมีมูลค่ารวม 2.61 ล้านล้านบาท โดยมีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 13.55 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้อัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 จึงคิดเป็นร้อยละ 135.50 ส่งผลให้**บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สีเขียว)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 14.63 สะท้อนให้เห็นถึง**สถานการณ์การพัฒนาที่แย่งร้อยละ 7.38**

อัตราการขยายตัวของมูลค่า
มูลค่าการบริการทางการแพทย์

การดำเนินงานที่ผ่านมา

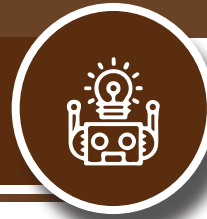
หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้มีการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมาย อาทิ การพัฒนาชุดข้อมูลสำหรับการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ ที่ใช้ในการประมวลผลข้อความ การประมวลเสียงพูด และการประมวลผลภาพ เพื่อใช้เป็นชุดข้อมูลและ อัลกอริทึมที่เป็นรากฐานในการนำไปใช้พัฒนาต่อยอดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ การนำเทคโนโลยี 5G มาออกแบบเชื่อมโยงระบบในการเฝ้าดู สังการ ควบคุมและจัดการจากระยะไกล ในภาคอุตสาหกรรม อันจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพการผลิต โดยได้มีการดำเนินการให้คำปรึกษา และถ่ายทอดความรู้ให้กับโรงงานและผู้ประกอบการในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี 5G ในรูปแบบของ จำนวน 281 ราย การจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านนวัตกรรมดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เพื่อการแพทย์ด้านจิตเวช

โดยเป็นสถานที่แห่งการเรียนรู้และพัฒนาบุคลากรที่มีความรู้ในการบูรณาการเทคโนโลยีกับจิตเวช รวมไปถึงการพัฒนานวัตกรรมทางการแพทย์ ในการคัดกรองผู้ป่วยจิตเวชที่ต้องได้รับการรักษา โดยได้พัฒนาเป็นแอปพลิเคชันจำนวน 2 ชุด ได้แก่ (1) แอปพลิเคชัน Dmind ซึ่งใช้ในการวินิจฉัยผู้ป่วยที่เสี่ยงภาวะโรคซึมเศร้า และ (2) แอปพลิเคชัน Braindi ซึ่งเป็นแบบทดสอบในการประเมินสภาวะโรคสมองเสื่อม มีผู้ใช้บริการในช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน รวมทั้งสิ้น 27,411 คน การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (พ.ศ. 2565 - 2570) โดยมีการสร้างแนวปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมาภิบาลข้อมูลและจริยธรรมเพื่อการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ การสร้างเครือข่ายบริการเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ การเตรียมพัฒนากำลังคน พัฒนาทักษะและการพัฒนาทักษะใหม่ (Reskill/Upskill/New Skill) ทางด้านดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ อาทิ เทคโนโลยีด้านการเงิน (Fintech) เกษตรอัจฉริยะ (Smart Farm) การแพทย์แม่นยำ (Precision Medicine) เป็นต้น โดยจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่มีมูลค่าสูงขึ้น มีส่วนในการขับเคลื่อนในการสร้างธุรกิจดิจิทัล (Digital Business) และส่งเสริมผู้ประกอบการใหม่ด้านเทคโนโลยี (Tech Startup) และผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง (SMEs) สามารถเติบโตได้อย่างมั่นคงตามไปด้วย

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

แม้ว่าอุตสาหกรรมดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์จะมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีความท้าทายในประเด็นของ ผู้ประกอบการ ผู้พัฒนาระบบ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องที่ยังขาดสมรรถนะที่จำเป็นและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะในส่วนของผู้พัฒนาระบบที่เป็นบุคลากรทักษะขั้นสูง และบุคลากรด้าน STEM ในด้านบริการดิจิทัลที่มีการเจริญเติบโตสูง รวมไปถึงการขาดแคลนผู้ถ่ายทอดความรู้ด้านดิจิทัลที่ต้องใช้ทักษะและความเชี่ยวชาญสูง นอกจากนี้ผู้ประกอบการขนาดเล็กยังขาดแคลนเงินทุนในการลงทุนวิจัยพัฒนานวัตกรรมที่นำไปสู่สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสูง โดยเฉพาะในด้านดิจิทัลคอนเทนต์ที่ยังมีการเติบโตที่น้อยเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ อันเนื่องมาจากประเทศไทยยังเน้นไปที่การรับจ้างผลิต ต้องพึ่งพาตลาดต่างประเทศ ขาดทรัพย์สินทางปัญญาของตัวเอง

040301

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

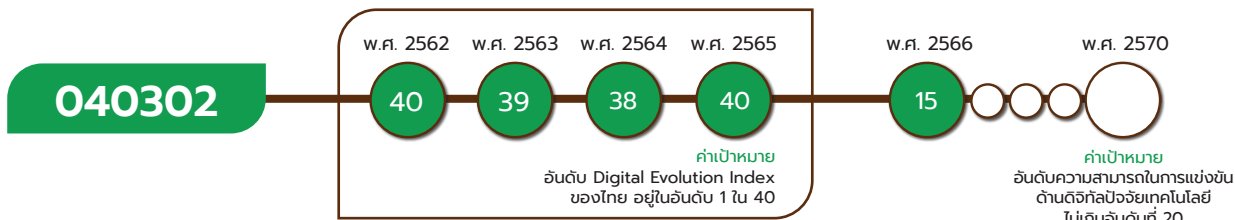
ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ ผู้พัฒนาระบบ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีทักษะขั้นสูง ดึงดูดแรงงานต่างชาติที่มีทักษะดิจิทัลขั้นสูงที่ยังขาดแคลนมาถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เพื่อรองรับกับความต้องการบุคลากรของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะในด้านการบริการดิจิทัลที่มีการขยายตัวสูง หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์สามารถสร้างผลิตภัณฑ์และคอนเทนต์ที่เป็นของตัวเอง รวมถึงการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ที่ทุกภาคส่วนทั้ง ภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาจะต้องร่วมบูรณาการกันอย่างเป็นระบบเพื่อให้การพัฒนาบุคลากรและการวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และตอบสนองความต้องการของตลาด

แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล
และปัญญาประดิษฐ์

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)

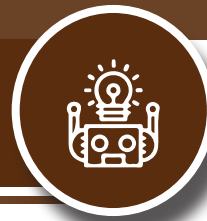
ความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น

ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570

อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยีไม่เกินอันดับที่ 20

มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทย โดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแรงผลักดันต่อการปฏิรูปเศรษฐกิจที่เป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจ ภาครัฐ และสังคมในวงกว้าง ตลอดจนการที่สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันด้านดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ โดยมีปัจจัยสู่ความสำเร็จ ได้แก่ การมีมาตรการ/กลไก/สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการลงทุน ในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมดิจิทัล การสร้างความตระหนักรู้และการดูแลความปลอดภัยทางไซเบอร์ และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040302 ยังใช้คงตัวชี้วัดเดิม ที่พิจารณาจากอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยี แต่มีการปรับค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570 จากเดิม อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยี อยู่ในอันดับที่ 1 ใน 30 เป็น อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยี ไม่เกินอันดับที่ 20 ภายในปี 2570

040302

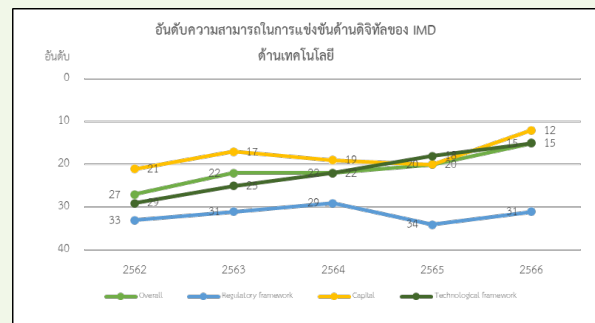
ความสอดคล้องของเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258
04 อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต 040302 ความสามารถในการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น	หมวดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม ดิจิทัลของอาเซียน เป้าหมายระดับหมวดหมาย 1. เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	ไม่มี

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040302 เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) **หมวดหมายที่ 6** ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน **เป้าหมายที่ 1** เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น และไม่ปรากฏความเชื่อมโยงกับประเด็นการปฏิรูปประเทศโดยตรง

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

สรุปสถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 พิจารณาจากอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยีซึ่งจาก รายงาน IMD World Digital Competitiveness Ranking 2023 (IMD-WDCR) โดย World Digital Competitiveness Ranking ด้านเทคโนโลยีของไทย พบว่า สถานการณ์ พ.ศ. 2566 ประเทศไทยมีอันดับที่ดีขึ้น 5 อันดับ มาอยู่ที่อันดับ 15 ของโลก ซึ่งเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน พ.ศ. 2566 ที่กำหนดไว้ไม่เกินอันดับที่ 20 คิดเป็นร้อยละ 133.33 ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด เป็นอันดับดีที่สุดในที่ประเทศไทยเคยทำได้จากเดิม อันดับอยู่ที่ 20 ใน พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลขีดความสามารถการแข่งขันด้านดิจิทัลทั่วโลกทั้ง 64 เขตเศรษฐกิจ โดยปัจจัยย่อยทุกปัจจัยมีอันดับดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยย่อยด้านเงินทุน (Capital) เพิ่มขึ้น 8 อันดับ ปัจจัยด้านโครงสร้างเทคโนโลยี (Technological framework) เพิ่มขึ้น 3 อันดับ และปัจจัยด้านโครงสร้างกฎระเบียบ (Regulatory framework) เพิ่มขึ้น 3 อันดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อประเมินจากปัจจัยย่อยทั้ง 3 ปัจจัย โครงสร้างกฎระเบียบยังเป็นปัจจัยจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากแม้ใน พ.ศ. 2566 จะมีอันดับที่ดีขึ้นก็ตาม แต่ก็ยังอยู่ในอันดับที่ 31 ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอันดับที่ต่ำกว่าเป้าหมาย โดยปัจจัยโครงสร้างกฎระเบียบประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) การพัฒนาและการประยุกต์เทคโนโลยี (Development & application of tech) 2) การบังคับใช้สัญญา (Enforcing contracts) 3) กฎหมายคนเข้าเมือง

ที่มา : International Institute for Management Development (IMD)

(Immigration laws) 4) สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property rights) 5) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม (Scientific research legislation) และ 6) การเริ่มต้นประกอบธุรกิจ (Starting a Business)

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจากอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยี ซึ่งจากรายงานของสถาบันการจัดการนานาชาติ (IMD) World Digital Competitiveness Ranking 2023 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยีของประเทศไทย สถานการณ์ พ.ศ. 2566 อยู่ในอันดับที่ 15 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดไว้ไม่เกินอันดับที่ 20 จึงคิดเป็นร้อยละ 133.33 ส่งผลให้**บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่อยู่ในอันดับที่ 20 ดีขึ้นมา 5 อันดับ สะท้อนให้เห็นถึง**สถานการณ์การพัฒนาดิจิทัลขึ้นร้อยละ 25**

การดำเนินงานที่ผ่านมา

ในช่วงปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีแผนยุทธศาสตร์เกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2566 - 2570 ที่มุ่งเน้นให้ประเทศมีระบบนิเวศที่เหมาะสมต่อการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้การทำธุรกรรมฯ เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างโอกาส ความยั่งยืน และความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage) โดยมุ่งเน้นความมีประสิทธิภาพในขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมผ่าน Trust framework และการเชื่อมโยงข้อมูล รวมทั้งพัฒนาบริการดิจิทัลที่ได้มาตรฐานและประชาชนใช้ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นทางเลือกหลักจนประเทศก้าวสู่ Digital Transformation อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งที่ผ่านมาภาครัฐได้ดำเนินการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้เพื่อให้ประชาชนสามารถพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยเฉพาะความปลอดภัยทางไซเบอร์และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้ดิจิทัลทำธุรกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ได้มีการพัฒนาบริการภาครัฐอิเล็กทรอนิกส์ในทุกธุรกรรมของภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกประชาชนและลดต้นทุนภาครัฐ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับเข้าถึงและมีความรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัลและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต การสนับสนุนการเข้าถึงบริการออนไลน์ของภาครัฐ การวิจัยและพัฒนาโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง โดยการพัฒนาศาสนาแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลในส่วนของความปลอดภัยทางไซเบอร์และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้กับประชาชนเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลในทุกมิติ

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

ความท้าทายของประเทศไทยในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้ดีขึ้นเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะด้านดิจิทัลในส่วนปัจจัยเทคโนโลยี แม้ว่าอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในส่วนปัจจัยเทคโนโลยีจะอยู่ในอันดับที่ดี แต่ยังคงรักษาระดับให้เป็นไปตามเป้าหมาย เนื่องจากหากพิจารณาปัจจัยย่อยด้านโครงสร้างกฎระเบียบ (Regulatory framework) ของไทยยังอยู่ในอันดับที่ 30 ขึ้นไป โดยเฉพาะตัวชี้วัดการพัฒนาและการประยุกต์เทคโนโลยี (Development & application of tech) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม (Scientific research legislation) และการเริ่มต้นประกอบธุรกิจ (Starting a Business)

040302

ยังพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่ยังไม่เอื้อให้ผู้ประกอบการยกระดับความสามารถด้านการแข่งขันด้านดิจิทัล รวมทั้งยังคงมีปัญหาด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cybersecurity) และมาตรฐานในการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลของประเทศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

เพื่อให้ไทยบรรลุเป้าหมายของการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยีให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องและอยู่ในอันดับ 1 ใน 20 ตามเป้าหมาย ดังนั้น ประเทศไทยควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับเข้าถึงและมีความรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัลและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลในการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต (Internet users) และการลดค่าบริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ (Wireless broadband) รวมทั้งการแก้ไขกฎระเบียบและกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดการวิจัยและนวัตกรรมและการเอื้อประโยชน์ให้ผู้ประกอบการเริ่มต้นประกอบธุรกิจได้สะดวกและรวดเร็วเพื่อยกระดับความสามารถด้านการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยีเป็นไปตามเป้าหมายใน พ.ศ. 2570 รวมทั้งการรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ในระยะต่อไป ซึ่งจำเป็นต้องมีการประเมินข้อดีข้อเสียของการใช้เทคโนโลยี AI และแนวทางการใช้งานอย่างรอบคอบ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้งานอย่างเหมาะสมที่สุดโดยอาศัยความร่วมมือจากประเทศต่าง ๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศในเวทีระดับโลกต่อไป

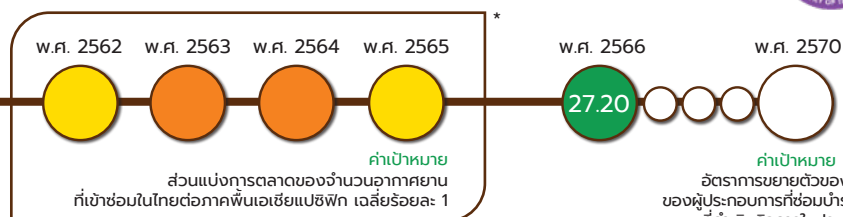
040401

แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนา
ระบบคมนาคม

040401

*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040401 เป็นการบรรยายความสำเร็จของตัวชี้วัดโดยแต่ละปีจะพิจารณาจาก สถานการณ์ของกิจการซ่อมบำรุงในเอเชียแปซิฟิก และประเทศไทย จึงทำให้ไม่สามารถแสดงตัวเลขสถานการณ์การพัฒนาในวงกลมแสดงสถานะการบรรลุเป้าหมาย

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)

ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่

ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570

อัตราการขยายตัวของรายได้ของผู้ประกอบการที่ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนินการในประเทศไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ต่อปี

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางอากาศของภูมิภาคในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตอากาศยานรุ่นใหม่ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สร้างแรงจูงใจในการลงทุนแก่ผู้ผลิตในต่างประเทศเข้ามาตั้งฐานการผลิตในประเทศไทย โดยมีปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ คือ การยกระดับขีดความสามารถสถานประกอบการในการผลิตชิ้นส่วนและการซ่อมบำรุงอากาศยานทัดเทียมระดับสากล

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040401 ได้มีการปรับตัวชีวิตและค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุภายใน พ.ศ. 2570 จากเดิม ส่วนแบ่งการตลาดของจำนวนอากาศยานที่เข้าซ่อมในไทยต่อภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก เฉลี่ยร้อยละ 1 เป็น อัตราการขยายตัวของรายได้ของผู้ประกอบการที่ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนินกิจการในประเทศไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ต่อปี

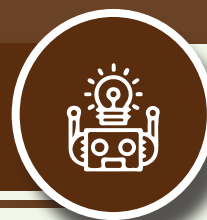
ความสอดคล้องของเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258
04 อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต 040401 ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง การซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาค โดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่	หมวดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ ที่สำคัญของภูมิภาค เป้าหมายระดับหมวดหมาย 2. ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค	ไม่มี

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040401 เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) **หมวดหมายที่ 5** ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค **เป้าหมายที่ 2** ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และไม่ปรากฏความเชื่อมโยงกับประเด็นการปฏิรูปประเทศโดยตรง

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

สรุปสถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 ผลจากแนวโน้มการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พ.ศ. 2565 ทำให้ธุรกิจการบินกลับมาให้บริการและเปิดเที่ยวบินเพิ่มมากขึ้น รวมถึงธุรกิจศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน หรือ Maintenance Repair and Overhaul (MRO) ที่เริ่มมีการลงทุนในไทยเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีความต้องการในการซ่อมบำรุงอากาศยานที่เพิ่มขึ้นจากการกลับมาใช้เครื่องบินมากขึ้นหลังโควิดคลี่คลาย และนอกจากการซ่อมบำรุงเครื่องบินของตนเองแล้ว ยังเป็นการลงทุนเพื่อรองรับการบริการให้แก่สายการบินต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้ด้วยเช่นเมื่อโดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566

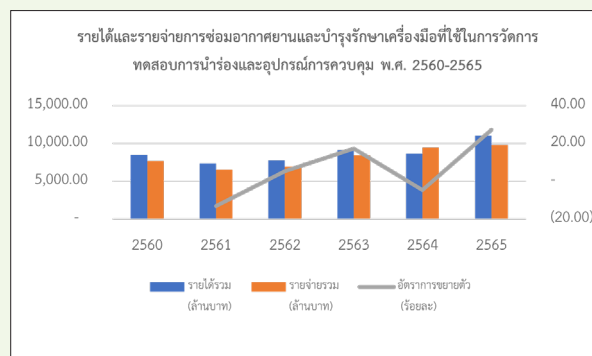

**อุตสาหกรรม
และบริการแห่งอนาคต**

040401

(ข้อมูล พ.ศ. 2565) พบว่ารายได้ของผู้ประกอบการที่ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนินกิจการในประเทศไทย มีอัตราขยายตัวร้อยละ 27.2 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน พ.ศ. 2566 อัตราการขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 1 คิดเป็นร้อยละ 2,720 ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด

ปี	รายได้รวม (ล้านบาท)	รายจ่ายรวม (ล้านบาท)	อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)
2560	8,474.69	7,670.51	
2561	7,361.69	6,550.17	-13.13
2562	7,758.02	6,947.91	5.38
2563	9,092.56	8,452.57	17.2
2564	8,673.37	9,495.20	-4.61
2565	11,032.93	9,792.44	27.2

ที่มา : สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ที่มา : สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (กพท.)

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจากอัตราการขยายตัวของรายได้ผู้ประกอบการที่ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนินกิจการในประเทศไทย โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) มีมูลค่ารายได้รวม 11,032.93 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 27.20 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้อัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 จึงคิดเป็นร้อยละ 2,720 ส่งผลให้**บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการหดตัวร้อยละ 4.61 สะท้อนให้เห็นถึง**สถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้นร้อยละ 690.02** อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารายได้ของผู้ประกอบการฯ จะขยายตัวสูงกว่าค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570 แล้ว แต่ด้วยการดำเนินธุรกิจด้านนี้มีความผันผวนดังเห็นได้จาก พ.ศ. 2561 และ พ.ศ. 2564 ที่มีอัตราการหดตัวร้อยละ 13.13 และ 4.61 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสถานการณ์เศรษฐกิจ รวมถึงการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวและความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการของประเทศในขณะนั้น

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การสนับสนุนธุรกิจการบินในช่วงที่ผ่านมาส่วนใหญ่ยังคงเป็นการดำเนินการเพื่อพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน ที่สอดคล้องกับปัจจัยและประเด็นที่ควรขับเคลื่อนการดำเนินการ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน อุตะเภาก็ได้มาตรฐานสากลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก รวมถึงในพื้นที่ท่าอากาศยานที่มีศักยภาพอื่นๆ ซึ่งเบื้องต้นมีเอกชนเสนอเข้าร่วมลงทุนจำนวนมาก (ขณะนี้อยู่ระหว่างการเจรจาพันธมิตรร่วมลงทุน) สามารถรองรับกิจกรรมการซ่อมบำรุงอากาศยาน อาทิ (1) การซ่อมใหญ่อากาศยาน (Heavy Maintenance) (2) การซ่อมบำรุงอากาศยานระดับลานจอด (Line Maintenance)

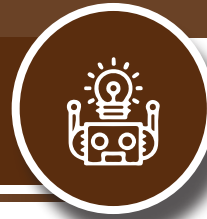
และ (3) การพ่นสีอากาศยาน (Aircraft Painting) นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาโรงซ่อมอากาศยานอัจฉริยะ (Smart-hanger) ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ สามารถรองรับการให้บริการซ่อมเครื่องบินทั้งของแอร์บัสและโบอิง นอกจากนี้ ภาครัฐยังได้ดำเนินการพัฒนาแรงงานในอุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ ที่มีหลักสูตรยกระดับให้กำลังแรงงานในอุตสาหกรรมได้รับการฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมเติมเต็มทักษะฝีมืออย่างทั่วถึง รวมถึงหลักสูตรผลิตช่างซ่อมและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เพื่อรองรับศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน (MRO) ในโครงการพัฒนาสนามบินอู่ตะเภา และเมืองการบินภาคตะวันออก

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมาย

การขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่ เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยความร่วมมืออย่างจริงจังจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ผ่านการบูรณาการแผนงานโครงการร่วมกัน ซึ่งข้อมูลในระบบ eMENSER พบว่า ยังไม่มีข้อเสนอโครงการที่สอดคล้องปัจจัยและประเด็นสำคัญ รวมถึงร่วมกันบูรณาการงานที่ส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน อาทิ การพัฒนาทักษะแรงงาน และการยกระดับมาตรฐานการผลิตและทดสอบชิ้นส่วน นอกจากนี้ การขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายยังเผชิญกับความเสี่ยงที่มีผลต่อการเติบโตของธุรกิจการบินและการซ่อมบำรุงของไทย ได้แก่ (1) ต้นทุนค่าใช้จ่ายจากราคาน้ำมันอากาศยานที่จะมีผลต่อต้นทุนการเดินทางและเที่ยวบิน (2) ปัญหาเศรษฐกิจและเงินเฟ้อทั่วโลกจะส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อและความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยว (3) สถานะทางการเงินของแต่ละสายการบินที่ได้รับผลกระทบจากโควิดที่ผ่านมา และ (4) ความเสี่ยงจากการฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวจีน

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

เพื่อให้การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานของไทยบรรลุเป้าหมายการเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่ นั้น หน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุนควรพิจารณาแผนงาน/โครงการร่วมกันที่สอดคล้องกับประเด็นสำคัญและส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านการพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนและซ่อมบำรุงอากาศยานที่มีศักยภาพ ผ่านการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะตรงความต้องการของตลาด เช่น ช่างเทคนิคและวิศวกรที่เชี่ยวชาญ รวมทั้งการสนับสนุนการร่วมลงทุนจากผู้ผลิตอากาศยานที่มีศักยภาพและความเชี่ยวชาญ เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่ห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมอากาศยานไทย นอกจากนี้ ควรดำเนินการควบคู่กับกระตุ้นธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อให้มีการเดินทางเข้ามาในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องและกลับไปให้มากกว่าก่อนมีสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19

040403

แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม

040403*

พ.ศ. 2566

พ.ศ. 2570

5.32

ค่าเป้าหมาย

สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าต่อการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศไม่น้อยกว่า ร้อยละ 22

*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040403 ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก เป็นเป้าหมายใหม่ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก

ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุภายใน พ.ศ. 2570

สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าต่อการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 22

มีวัตถุประสงค์ให้ประเทศไทยมีศักยภาพในการเป็นฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก โดยที่ยานยนต์สมัยใหม่ หมายถึง ยานยนต์ที่มีเทคโนโลยีที่ประกอบด้วยยานยนต์ไฟฟ้า (Electric vehicle: EV) และยานยนต์เชื่อมต่อและขับเคลื่อนอัตโนมัติ (Connected and Autonomous Vehicle : CAV) ซึ่งปัจจุบันผู้คนมีแนวโน้มในการใช้งานยานยนต์ยานพาหนะร่วมกัน (Shared mobility) มากยิ่งขึ้น หรือรวมเรียกว่า C-A-S-E Technology โดยมีปัจจัยสู่ความสำเร็จ ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้ในการผลิตและประกอบอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ การมีอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เอื้อต่ออุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ และการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรและแรงงานที่รองรับต่ออุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040403 เป็นเป้าหมายแผนย่อยใหม่ตามแผนแม่บทฯ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. 2566 - 2570 โดยมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุภายใน พ.ศ. 2570 คือ สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าต่อการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 22 ภายในปี 2570

ความสอดคล้องของเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258
04 อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต 040403 ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐาน การผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญ ของโลก	หมวดหมายที่ 3 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ที่สำคัญของโลก เป้าหมายระดับหมวดหมาย 1. การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก 2. ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ 3. การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ	ไม่มี

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040403 เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) **หมวดหมายที่ 3** ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก **เป้าหมายที่ 1** การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก **เป้าหมายที่ 2** ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ และ**เป้าหมายที่ 3** การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ และไม่ปรากฏความเชื่อมโยงกับประเด็นการปฏิรูปประเทศโดยตรง

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

สรุปสถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย พ.ศ. 2566 พิจารณาจากสัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าต่อยานยนต์ทั้งหมดในประเทศ โดย สถานการณ์ พ.ศ. 2566 ประเทศไทยมีการผลิตยานยนต์ทุกประเภทรวม 1,708,042 คัน และมีการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าจำนวน 90,930 คัน คิดเป็นสัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าต่อยานยนต์ทั้งหมดในประเทศร้อยละ 5.32 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 ที่กำหนดให้สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าต่อยานยนต์ทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 คิดเป็นร้อยละ 133 ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด โดยตัวเลขดังกล่าวเพิ่มขึ้นจาก สถานการณ์ พ.ศ. 2565 ที่มีปริมาณการผลิตเท่ากับ 32,655 คัน (คิดเป็นร้อยละ 1.73) ซึ่งการเพิ่มขึ้นดังกล่าว เป็นผลมาจากมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในกิจการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าและผลิตอุปกรณ์และชิ้นส่วนสำคัญในห่วงโซ่อุปทานของรถยนต์ไฟฟ้า โดยครอบคลุมตั้งแต่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าทุกประเภทและการผลิตชิ้นส่วนสำคัญ โดยให้สิทธิประโยชน์การยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีเงินได้นิติบุคคล นอกจากนี้ยังกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมมาตรการ EV3 และ EV3.5 ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการผลิตแบตเตอรี่หรือชิ้นส่วนสำคัญ และกำหนดให้มีการผลิตรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ไฟฟ้าในปริมาณและเงื่อนไขตามที่กำหนด

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจากสัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าต่อยานยนต์ทั้งหมดในประเทศ โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 ประเทศไทยมีการผลิตยานยนต์ทุกประเภทรวมทั้งหมด 1,708,042 คัน และมีการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า 90,930 คัน คิดเป็นสัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าต่อยานยนต์ทั้งหมดในประเทศร้อยละ 5.32 โดยเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดให้สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าต่อยานยนต์ทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 22 จึงคิดเป็นร้อยละ 24.18 ส่งผลให้มี**สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีสัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าอยู่ที่ร้อยละ 1.73 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้นร้อยละ 207.51

การดำเนินงานที่ผ่านมา

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้มีการขับเคลื่อนผ่านโครงการเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 หลายโครงการโดยโครงการส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมปัจจัยความสำเร็จของอุตสาหกรรมผ่านมาตรการกระตุ้นทั้งฝั่งอุปสงค์และฝั่งการผลิต มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในกิจการผลิตรถยนต์ไฟฟ้า และผลิตอุปกรณ์และชิ้นส่วนสำคัญในห่วงโซ่อุปทานของรถยนต์ไฟฟ้า (มาตรการ EV1 และ EV2) โดยครอบคลุมตั้งแต่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าทุกประเภท (รถยนต์ไฟฟ้า รถจักรยานยนต์ไฟฟ้า รถสามล้อไฟฟ้า รถโดยสารไฟฟ้า รถบรรทุกไฟฟ้า เรือไฟฟ้า รถจักรยานไฟฟ้า) การผลิตชิ้นส่วนสำคัญ เช่น แบตเตอรี่ Traction Motor, BMS, DCU, On-board Charger เป็นต้น โดยให้สิทธิประโยชน์การยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร อากรขาเข้าวัตถุดิบ และภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามความสำคัญของผลิตภัณฑ์และขนาดการลงทุน รวมถึงสร้างอุปสงค์ของยานยนต์ไฟฟ้า โดยการขับเคลื่อนมาตรการจูงใจให้ประชาชนใช้ EV มากขึ้นผ่านนโยบายของคณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติ จากการออกมาตรการ EV3 และ EV3.5 ที่ให้เงินอุดหนุนรถยนต์นั่ง รถกระบะ และรถจักรยานยนต์ ลดอัตราอากรขาเข้าและลดอัตราภาษีสรรพสามิตเพื่อให้ยานยนต์ไฟฟ้ามีราคาขายที่ใกล้เคียงกับยานยนต์สันดาปภายใน การกระตุ้นการจัดซื้อในภาคราชการ โดยกำหนดให้หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจสามารถจัดซื้อรถยนต์ไฟฟ้าแบตเตอรี่ (Battery Electric Vehicle - BEV) รวมทั้งการจัดทำแผนพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าของกระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2566-2580 ที่มุ่งปรับเปลี่ยนยานพาหนะในระบบขนส่งสาธารณะให้เป็น EV นอกจากนี้ยังมีโครงการสร้างปัจจัยสนับสนุนด้านการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สวทช. สกสว. และมหาวิทยาลัย ที่ให้ความสำคัญกับการมีโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับ EV สำคัญ ได้แก่ อาคารห้องปฏิบัติการทดสอบแบตเตอรี่ ณ ศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ (Automotive and Tyre Testing, Research and Innovation Center – ATTRIC) และสนามทดสอบสมรรถนะการขับขี่ยานยนต์ไฟฟ้า รวมถึงมีการขับเคลื่อนงานวิจัยด้านแบตเตอรี่ยานยนต์ไฟฟ้าทางเลือก ชิ้นส่วนยานยนต์ การดัดแปลง และการทดสอบมาตรฐาน การพัฒนาโครงการพื้นฐานด้านพลังงานจากการปรับปรุงระบบผลิตและจำหน่าย การวางแผนด้าน Microgrid/Prosumer

และการเพิ่มสถานีประจุไฟฟ้า การพัฒนาแรงงานด้านการผลิต และการซ่อมบำรุงยานยนต์ไฟฟ้า และชิ้นส่วนสำคัญ และด้านการเตรียมความพร้อมด้านกฎระเบียบต่าง ๆ เช่น มาตรฐานการใช้งานแบตเตอรี่ การติดตั้งอุปกรณ์ประจุไฟฟ้าในบ้าน ซึ่งมาตรการเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าภายในประเทศผ่านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการผลิตและการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้า

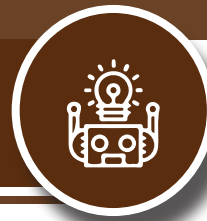
ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าของไทยถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูง เนื่องจากการต่อยอดมาจากอุตสาหกรรมยานยนต์สันดาปที่มีศักยภาพเดิมของไทย อย่างไรก็ตาม ในระยะเปลี่ยนผ่านเพื่อการพัฒนาโครงสร้างการผลิตยานยนต์และเครื่องยนต์สันดาปภายในไปสู่การผลิตยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าทั้งระบบ อาจส่งผลกระทบต่อฐานการผลิตที่มีอยู่เดิม ตลอดจนแรงงานที่เกี่ยวข้อง หากไม่มีมาตรการสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านที่เหมาะสม ซึ่งในปัจจุบันพบว่าการขยายตัวของยานยนต์ไฟฟ้าส่วนบุคคล (Private EV) มีผู้เล่นหลักในการขับเคลื่อน ได้แก่ ผู้ประกอบการต่างชาติที่เข้ามาลงทุนตั้งฐานการผลิตในประเทศไทยเพื่อผลิต/จำหน่าย และผู้ประกอบการที่นำเข้ายานยนต์ไฟฟ้าจากต่างประเทศมาจำหน่ายในประเทศ ในขณะที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยที่ปรับเปลี่ยนไปสู่ห่วงโซ่การผลิต EV ยังมีไม่มาก ดังนั้น การส่งเสริมการปรับตัวของผู้ประกอบการไทยจึงเป็นประเด็นสำคัญในช่วงเปลี่ยนผ่านเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

เพื่อให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่มีศักยภาพ จึงควรให้ความสำคัญกับการผลักดันอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่อย่างเต็มที่โดยให้มีการผลิตขึ้นส่วนใหญ่ไปพร้อมกับการปรับเปลี่ยนฐานการผลิตยานยนต์แบบสันดาปภายในให้เป็นยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า ควบคู่กับการรักษาสมดุลโดยไม่ละทิ้งตลาดส่งออกที่มีศักยภาพจากฐานการผลิตอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมและส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพแรงงานให้มีทักษะที่จำเป็นเหมาะสมกับภาคการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า ยกกระดับผู้ประกอบการขึ้นส่วนในอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมให้สามารถพัฒนาไปเป็นผู้ผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าได้ สนับสนุนมาตรฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนให้ประชาชนดัดแปลงรถยนต์เก่าเป็น EV และการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ (อยู่) ดัดแปลงยานยนต์ไฟฟ้า และส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าสาธารณะให้มากขึ้น

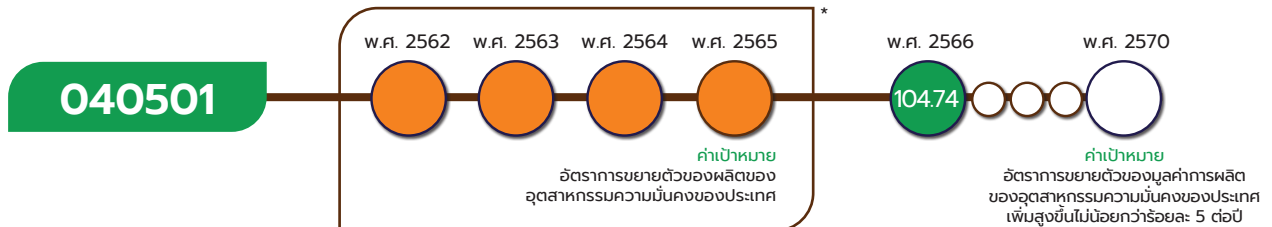

040501

แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040501 หน่วยงานเจ้าภาพอยู่ระหว่างการจัดเก็บข้อมูลค่าผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ จึงไม่มีข้อมูลสถานการณ์ตามตัวชี้วัดที่ระบุในแผนแม่บทฯ จึงใช้สถานการณ์สะท้อนจากตัวชี้วัดเทียบเคียงตลอดช่วง พ.ศ. 2562 - 2565 ทั้งนี้ ตัวชี้วัดเทียบเคียงที่ใช้ระบุสถานการณ์ของ พ.ศ. 256 - 2565 ซึ่งเป็นตัววัดที่ไม่มีค่าตัวเลขแต่เป็นการขยาย ทำให้ไม่สามารถแสดงตัวเลขสถานการณ์การพัฒนาในวงกลมแสดงสถานะการบรรลุเป้าหมาย

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)

อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570

อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้น
ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ หมายถึง (1) อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ประกอบด้วย การผลิตยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์ทางการทหารและในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งอุตสาหกรรมที่เป็นเทคโนโลยีสองทางเพื่อลดการพึ่งพาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่างประเทศและพัฒนาต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมส่งออกต่อไป โดยที่เทคโนโลยีสองทาง หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้ได้ทั้งทางด้านความมั่นคงทางด้านทหารและทางด้านพลเรือน (2) การจัดการภัยพิบัติ ประกอบด้วย การบรรเทาผลกระทบจากภัยพิบัติ การซ้อมการปฏิบัติ การช่วยเหลือผู้ประสบภัยและการฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้ประสบภัย (3) อุตสาหกรรมด้านพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่ม และ (4) อุตสาหกรรมที่ส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ อย่างไรก็ตามการพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศในระยะแรกได้ขับเคลื่อนเฉพาะสาขาที่มีมูลค่าสูงและมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงอยู่แล้วไปก่อน เช่น อุตสาหกรรมป้องกันประเทศการผลิตยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์ทางการทหาร เป็นต้น โดยมีปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ ได้แก่ ความเชื่อมั่นในการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการของไทย การพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ความมั่นคงสู่เชิงพาณิชย์ และการมีข้อกำหนด มาตรฐาน ศูนย์ทดสอบผลิตภัณฑ์และบริการอุตสาหกรรมความมั่นคง

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040501 ได้มีการปรับตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุภายใน พ.ศ. 2570 จากเดิม อัตราการขยายตัวของการผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเฉลี่ยร้อยละ 5 เป็น อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

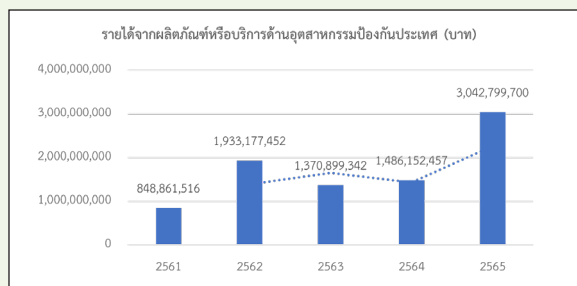
ความสอดคล้องของเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258
040501 อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	ไม่มี	ไม่มี

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040501 ไม่ปรากฏความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และประเด็นการปฏิรูปประเทศโดยตรง

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

สรุปสถานการณ์บรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 ที่ผ่านมายังไม่มีการเก็บฐานข้อมูลอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ (ความมั่นคง) อย่างเป็นทางการ โดยการเก็บข้อมูลยังเก็บกระจัดกระจายและไม่มีความเชื่อมโยงกันของข้อมูล รวมทั้งไม่สามารถนำมาจัดทำบัญชีบริวารของอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้ ประกอบกับการแยกข้อมูลมูลค่าอุตสาหกรรมที่ใช้ทางการทหารและพลเรือนยังทับซ้อนกัน สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.) จึงใช้ข้อมูลแบบสอบถามเก็บข้อมูลรายได้ของผู้ประกอบการที่มีเครือข่ายกับ สทป. เทียบเคียง พบว่า สถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) รายได้ของผู้ประกอบการภาคเอกชนที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ (ข้อมูลจากผู้ประกอบการ 13 ราย) จำนวน 3,042 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2565

ที่มา : สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.)

(ข้อมูลจากผู้ประกอบการ 9 ราย) เป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 104.74 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมายใน พ.ศ. 2566 ที่กำหนดให้ขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 คิดเป็นร้อยละ 2,094.80 ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด จำนวน 1,556 ล้านบาท โดยรายได้จากผลิตภัณฑ์และบริการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ระหว่าง พ.ศ. 2561 - 2565 มีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 1,736 ล้านบาทต่อปี

040501

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาเทียบเคียงจากข้อมูลแบบสอบถามข้อมูลรายได้ของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมความมั่นคงที่มีเครือข่ายกับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.) โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) รายได้ของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมความมั่นคงมีมูลค่ารวม 3,042 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 104.74 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดอัตราการขยายตัวไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 จึงคิดเป็นร้อยละ 2,094.80 ส่งผลให้**บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับสถานการณ์ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 8.41 สะท้อนให้เห็นถึง**สถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้นร้อยละ 1,145.85**

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศยังอยู่ในระยะเริ่มต้น โดยหน่วยงานภาครัฐได้ร่วมกันดำเนินการปรับปรุงกฎหมายเพื่อลดอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ โดยการแก้ไขร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ... และ การปรับปรุงกฎหมายตาม พ.ร.บ. ควบคุมการส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม พ.ศ. 2495 และการจัดตั้งเขตปลอดภาษีอากร (Free Zone) ให้ครอบคลุมสินค้าประเภทอาวุธยุทธภัณฑ์ รวมถึงการขอยกเว้นอัตราอากรขาเข้าของเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ชิ้นส่วนและวัตถุดิบที่นำเข้ามาเพื่อผลิตยุทธภัณฑ์ และการขออนุญาตจากหน่วยงานราชการ เพื่อใช้สนามบินและห้วงอากาศกรณีการดำเนินการพัฒนาวิจัย ทดสอบ และทดลองอากาศยานไร้คนขับ (UAV) ที่ผลิตขึ้น นอกจากนี้ พัฒนฐานข้อมูลอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบมูลค่าของอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในประเทศไทย เพื่อใช้ประกอบการกำหนดแนวทางการสนับสนุน ติดตามและประเมินผลความสำเร็จในการส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศตามแผนแม่บทฯ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ รวมถึงการกำหนดผลิตภัณฑ์เป้าหมายนำร่อง (flagship product) เพื่อใช้เป็นผลิตภัณฑ์นำร่องในการยกระดับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของไทยให้มีขีดความสามารถสูงขึ้น โดยแบ่งผลิตภัณฑ์เป้าหมายออกเป็น 4 กลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่ 1) กลุ่มอาวุธปืน และกระสุนปืน 2) กลุ่มยานพาหนะรบ/ยานพาหนะช่วยรบ 3) กลุ่มอากาศยานไร้คนขับ (UAV) และ 4) กลุ่มอุตสาหกรรมต่อเรือ

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

ประเทศไทยยังมีระดับการพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธและยุทโธปกรณ์ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากมีการนำเข้าอาวุธจากต่างประเทศเกือบร้อยละ 100 และไม่มีฐานการผลิตทางอุตสาหกรรมป้องกันประเทศขั้นสูงเป็นของตัวเอง ซึ่งเป็นความท้าทายอย่างต่อเนื่องสำหรับประเทศไทย ในการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตอาวุธและยุทโธปกรณ์เพื่อรักษาความต้องการของกองทัพ ขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการบางรายมีขีดความสามารถในการผลิตแต่ไม่ได้รับโอกาสที่จะได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมต่อเรือรบที่ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถต่อเรือขนาดใหญ่สุดเพียงแค่เรือ

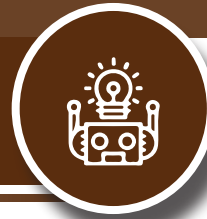

ตรวจการณ์ใกล้ฝั่ง รวมถึงอุตสาหกรรมอากาศยานที่ไทยยังไม่สามารถผลิตอากาศยานทั้งลำขึ้นได้เอง เนื่องจากต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง นอกจากนี้ปัญหาโครงสร้างภาษีอากรนำเข้าไม่เอื้อต่อการผลิตผลิตภัณฑ์ในประเทศ เนื่องจากกรณีที่มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปแล้วมีผู้ใช้เป็นหน่วยงานด้านความมั่นคง ไม่ต้องเสียภาษี แต่กรณีที่มีการนำเข้าวัตถุดิบ/ชิ้นส่วนมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ในประเทศจะต้องเสียภาษีอากรทั้งหมดทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศเสียเปรียบในการแข่งขัน เนื่องจากมีต้นทุนที่สูงกว่า การนำเข้าผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากต่างประเทศจากต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

แนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในระยะต่อไป มีข้อเสนอดังนี้ 1) ควรมีการแก้กฎระเบียบเพื่อให้มีการเพิ่มสัดส่วนการจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ในกองทัพ เพื่อสร้างอุปสงค์ภายในประเทศ 2) ควรแก้ปัญหาโครงสร้างภาษีอากรนำเข้าวัตถุดิบ/ชิ้นส่วนให้มีอัตราที่ต่ำกว่าหรือเท่ากับการนำเข้าผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศมีต้นทุนที่สามารถแข่งขันได้กับการนำเข้าจากต่างประเทศ 3) ควรมีการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญ ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ให้มีความครบถ้วนและทันสมัย เพื่อใช้ประกอบการกำหนดแนวทางการสนับสนุน ติดตามและประเมินผลความสำเร็จในการส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศตามแผนแม่บทฯ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 4) ผลักดันให้มีการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์เป้าหมายที่ประเทศไทยมีศักยภาพการผลิตแข่งขันกับต่างประเทศได้ และสามารถนำไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ รวมถึงสร้างระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง เช่น การสร้างศูนย์/ห้องปฏิบัติการทดสอบ การกำหนดมาตรฐานและรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การพัฒนาทักษะแรงงาน การจัดทำฐานข้อมูล เป็นต้น และ 5) สร้างกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศระดับชาติ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีลักษณะจำเพาะและเกี่ยวเนื่องกับหน่วยงานหลายภาคส่วน โดยอาจตั้งคณะกรรมการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศแห่งชาติ เพื่อหารือร่วมกันในการจัดทำข้อเสนอแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศต่อไป

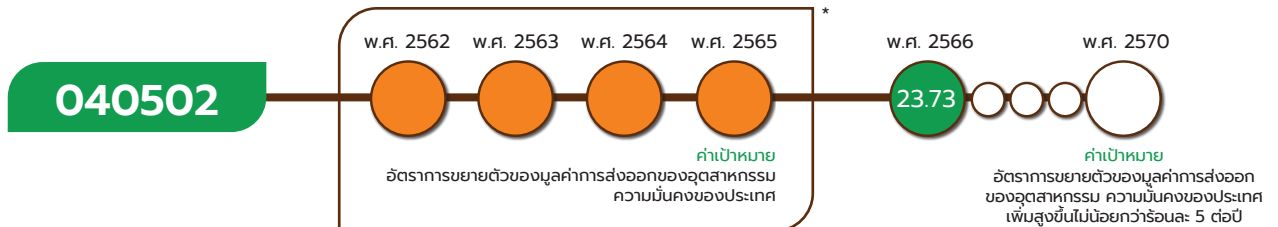

040502

แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

*หมายเหตุ : เป้าหมาย 040502 หน่วยงานเจ้าภาพอยู่ระหว่างการจัดเก็บข้อมูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ จึงไม่มีข้อมูลสถานการณ์ตามตัวชี้วัดที่ระบุในเล่มแผนแม่บทฯ จึงใช้สถานการณ์สะท้อนจากตัวชี้วัดเทียบเคียงตลอดช่วง พ.ศ. 2562 - 2565 ทั้งนี้ ตัวชี้วัดเทียบเคียงที่ใช้ระบุสถานการณ์ของ พ.ศ. 2562 - 2565 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่ไม่มีค่าตัวเลขแต่เป็นการบรรยาย ทำให้ไม่สามารถแสดงตัวเลขสถานการณ์การพัฒนาในวงกลมแสดงสถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)

การส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570

อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

การพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ นอกจากเพื่อเป็นหลักประกันทางด้านความมั่นคงและการลดพึ่งพาเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากต่างประเทศแล้ว ยังสามารถเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ให้กับประเทศผ่านก้าวมาเป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์และยุทธโธปกรณ์ด้านความมั่นคง โดยมีปัจจัยสู่ความสำเร็จได้แก่ ความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการผลิตพัฒนาเพื่อส่งออกสู่ตลาดสากล การมีศูนย์ทดสอบรองรับผลิตภัณฑ์และบริการอุตสาหกรรมความมั่นคง

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย 040502 (Y1) ยังคงตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายเดิม ที่กำหนดให้อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี ตามที่ปรากฏในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่เผยแพร่เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2562

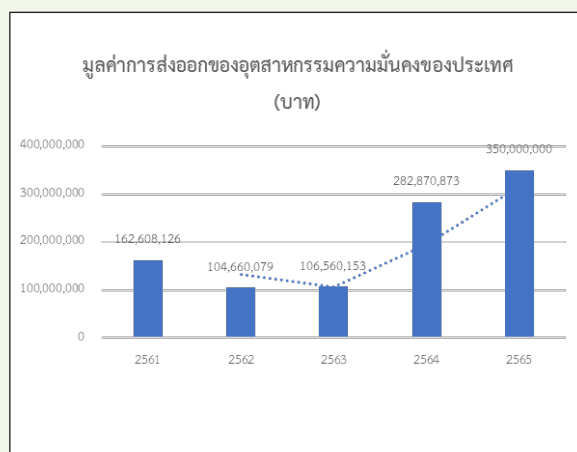
ความสอดคล้องของเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258
04 อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต 040502 การส่งออกของอุตสาหกรรม ความมั่นคงของประเทศเพิ่มขึ้น	ไม่มี	ไม่มี

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040502 ไม่ปรากฏความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และประเด็นการปฏิรูปประเทศโดยตรง

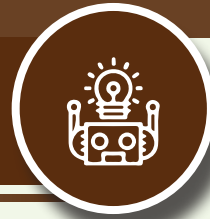
สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

สรุปสถานการณ์บรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 ในช่วง พ.ศ. 2566 สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.) ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลอัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศจากผู้ประกอบการที่มีเครือข่ายกับ สทป. พบว่า สถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) เป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 23.73 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 ที่กำหนดให้อัตราการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 คิดเป็นร้อยละ 474.63 ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด มีมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ จำนวน 350 ล้านบาท (ข้อมูลจากผู้ประกอบการ 13 ราย) เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2565 (ข้อมูล พ.ศ. 2564) (ข้อมูลจากผู้ประกอบการ 9 ราย)

ที่มา : สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.)

จำนวน 67 ล้านบาท โดยมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2561 - 2565 มีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 201 ล้านบาทต่อปี

040502

สถานการณ์บรรจุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาเทียบเคียงจากอัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศของผู้ประกอบการที่มีเครือข่ายกับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.) โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) มีมูลค่ารวม 350 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 23.73 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดอัตราการขยายตัวไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 จึงคิดเป็นร้อยละ 474.63 ส่งผลให้**บรรจุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุดที่มีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 165.46 สะท้อนให้เห็นถึง**สถานการณ์การพัฒนาที่แย่งร้อยละ 85.66**

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การพัฒนากิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ ภูมิปัญญา และนวัตกรรมที่เชื่อมโยงกับความต้องการของกองทัพและต่างประเทศเพื่อให้งานมาตรฐานผลิตภัณฑ์มีมาตรฐานสากล โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้ 1) การพัฒนาด้านการวิจัยเพื่อพัฒนากิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ ภูมิปัญญา และนวัตกรรมที่เชื่อมโยงกับความต้องการของกองทัพและต่างประเทศ รวมทั้งเพื่อให้ผลิตภัณฑ์และยุทธโศปกรณ์มีมาตรฐานสากล 2) การพัฒนาด้านการผลิตปรับโครงสร้างและรูปแบบการบริหารงานของอุตสาหกรรมป้องกันประเทศมีความเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจการสนับสนุนด้านความมั่นคงและการแข่งขัน มีกระบวนการดำเนินงานสำหรับการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมป้องกันประเทศตามหลักสากล และมีประสิทธิภาพการใช้งบประมาณภายใต้การบริหารกองทุน และเพื่อให้เกิดการร่วมงานร่วมทุนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ 3) การพัฒนาด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการและเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและระบบนิเวศอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้เข้มแข็ง และมีความสามารถในการแข่งขัน เพื่อสร้างปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของเอกชนให้มีความเข้มแข็งและมีขีดความสามารถในการแข่งขัน พร้อมทั้งยกระดับขีดความสามารถการส่งเสริมและควบคุมของหน่วยงานด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ และ 4) การพัฒนาด้านการควบคุมกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อให้ระบบงานอนุญาตและบริการประชาชนเข้าสู่รูปแบบดิจิทัล ลดขั้นตอนและระยะเวลาการออกหนังสืออนุญาตส่งออกยุทธภัณฑ์ สามารถเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเกิดการบูรณาการงานบริการประชาชนในระดับประเทศ เพื่อให้กฎระเบียบต่าง ๆ มีความทันสมัย ไม่เป็นอุปสรรค และเอื้อต่อการประกอบการ

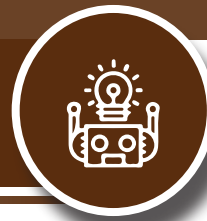

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมาย

อุตสาหกรรมความมั่นคงนับว่ายังเป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมความมั่นคงของไทยยังเป็นผู้เล่นรายใหม่ในเวทีโลก และกลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มหน่วยงานรัฐทั้งในประเทศ โดยกลุ่มลูกค้าจากต่างประเทศยังมีจำนวนไม่มาก การสร้างความเชื่อมั่นในการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นมากในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์หรือใช้บริการด้านความมั่นคง ขณะเดียวกันหน่วยงานภาครัฐที่เป็นลูกค้าสำคัญ โดยเฉพาะกองทัพไทยกลับยังมีสัดส่วนการซื้อยุทธโปกรณ์จำนวนน้อยมากทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถยืนยันกับลูกค้าต่างประเทศได้ว่ากองทัพในประเทศผู้ผลิตมีการใช้ยุทธโปกรณ์นั้น ซึ่งเป็นปัจจัยบั่นทอนความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ด้านความมั่นคงในตลาดโลก ดังนั้น เงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคง คือ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคงของประเทศผู้ผลิตยุทธโปกรณ์ต้องใช้ยุทธโปกรณ์ภายในประเทศเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประเทศผู้ซื้อต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

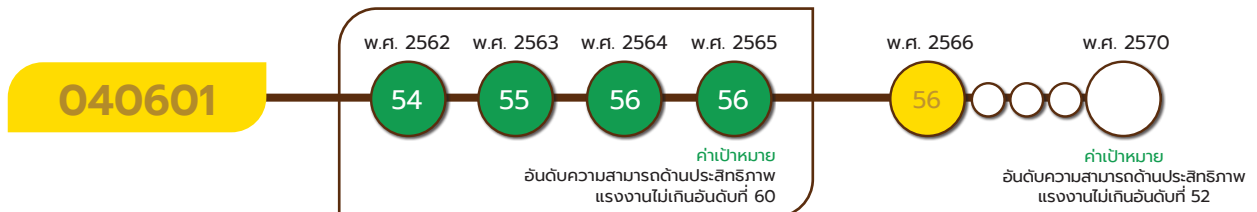
แนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนในการสร้างโอกาสให้กับผลิตภัณฑ์ด้านความมั่นคงที่มีศักยภาพและคุณภาพ ให้ถูกนำไปใช้งานในหน่วยงานด้านความมั่นคงของไทย จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลิตภัณฑ์นั้น ๆ มีข้อได้เปรียบในการทำการตลาดในต่างประเทศได้ การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นการปลดเงื่อนไขสำคัญที่เป็นข้อจำกัดของผลิตภัณฑ์จากผู้เล่นรายใหม่อย่างประเทศไทยได้ โดยการสร้างความเชื่อมั่นในการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการ กองทัพหรือหน่วยงานด้านความมั่นคงจำเป็นต้องเพิ่มสัดส่วนงบประมาณการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศ และกำหนดนโยบายและมาตรการอย่างจริงจังให้กองทัพหรือหน่วยงานด้านความมั่นคงใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ในประเทศก่อน อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการที่ผลิตยุทธโปกรณ์หรือผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นใหม่จำเป็นต้องได้รับมาตรฐานและตอบสนองความต้องการของกองทัพหรือหน่วยงานด้านความมั่นคงอื่น ๆ ด้วยนอกจากนี้ ควรเร่งรัดให้มีการจัดเก็บฐานข้อมูลอุตสาหกรรมป้องกันความมั่นคงเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทย ซึ่งจะเป็นศูนย์ข้อมูลทางด้านอาวุธยุทธโปกรณ์และยุทธภัณฑ์อันจะนำไปสู่การวิจัย พัฒนา ปรับปรุง และผลิตยุทธโปกรณ์ทางทหาร รวมทั้งดำเนินการจัดตั้งเขตปลอดภาษีอากร (Free Zone) ให้ครอบคลุมสินค้าประเภทอาวุธยุทธภัณฑ์ และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ และ 2) พระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกป้อนกราชอาณาจักร ซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม พ.ศ. 2495 เพื่อเกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมมั่นคงให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในระยะต่อไป

040601

แผนแม่บทย่อย

การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและ
บริการแห่งอนาคต

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)

แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570

อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงานไม่เกินอันดับที่ 52

มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มผลิตภาพแรงงานไทยโดยเฉลี่ยต่อคน และผลิตภาพแรงงานทั้งอุตสาหกรรม การผลิตและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการให้มีความสามารถในการทำงานที่สามารถพัฒนาหรือเพิ่มศักยภาพให้สูงขึ้น ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานอุตสาหกรรม โดยมีปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญได้แก่ การพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องจักรในงาน และการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาสมรรถนะผู้ถ่ายทอดความรู้ และการมีฐานข้อมูลแรงงานและสถานประกอบการเพื่อใช้ประกอบการพัฒนาแรงงานให้มีประสิทธิภาพ

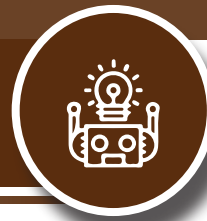
เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040601 ยังคงตัวชี้วัดเดิม ที่พิจารณาจากอันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน แต่มีการปรับค่าเป้าหมาย จากเดิม อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน ไม่เกินอันดับที่ 55 เป็น อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน ไม่เกินอันดับที่ 52 ภายในปี 2570

ความสอดคล้องของเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258
04 อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต 040601 แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	หมายเหตุที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก เป้าหมายระดับหมายเหตุ 3. การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ หมายเหตุที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง เป้าหมายระดับหมายเหตุ 2. องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ หมายเหตุที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต เป้าหมายระดับหมายเหตุ 2. กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต	ไม่มี

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040601 เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) **หมายเหตุที่ 3** ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก **เป้าหมายที่ 3** การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ **หมายเหตุที่ 4** ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง **เป้าหมายที่ 2** องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ **หมายเหตุที่ 12** ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต **หมายเหตุที่ 2** กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคตและไม่ปรากฏความเชื่อมโยงกับประเด็นการปฏิรูปประเทศโดยตรง

040601

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

สรุปสถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 พิจารณาจากอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพแรงงาน จากรายงานของสถาบันการจัดการนานาชาติ (IMD) World Competitiveness Ranking 2023 พบว่าสถานการณ์ พ.ศ. 2566 ประเทศไทยมีอันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงานอยู่ในอันดับที่ 56 เป็นไปตามค่าเป้าหมายใน พ.ศ. 2566 ที่กำหนดอันดับไว้ไม่เกินอันดับที่ 56 คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งเป็นอันดับเดียวกันกับใน พ.ศ. 2564 และ พ.ศ. 2565 และเป็นอันดับที่ต่ำลงจากอันดับที่ 54 ใน พ.ศ. 2562 และ อันดับที่ 55 ใน พ.ศ. 2563 สะท้อนสถานการณ์ด้านการพัฒนาแรงงานของประเทศไทยที่ยังคงมีข้อจำกัด ส่งผลให้ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายอันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงานไม่เกินอันดับที่ 52

ที่มา : International Institute for Management Development (IMD)

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจากอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพแรงงาน จากรายงานของสถาบันการจัดการนานาชาติ (IMD) World Competitiveness Ranking 2023 โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 56 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดไว้ไม่เกินอันดับที่ 52 จึงคิดเป็นร้อยละ 92.86 ส่งผลให้มีสถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง) ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด โดยเป็นอันดับเดียวกันที่อันดับ 56 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาที่คงเดิม

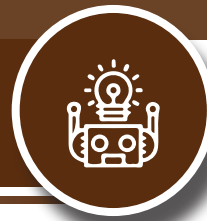

การดำเนินงานที่ผ่านมา

ในช่วง พ.ศ. 2565 - 2566 ภาครัฐมีการดำเนินการสำคัญในการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน ได้แก่ การจัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจำนวน 14 โครงการ มีผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน 4,142,049 คน ซึ่งแบ่งออกเป็นการฝึกอบรมโดยกรมฯ ดำเนินการเอง 114,690 คน และส่งเสริมให้สถานประกอบการกิจการดำเนินการ 3,400,000 คน โดยหลักสูตรที่มีผู้เข้ารับการอบรมให้ความสนใจมากที่สุด 5 อันดับแรกประกอบด้วย (1) การแปรรูปอาหาร (2) ท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (3) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (4) การบินและโลจิสติกส์ และ (5) เกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ ทั้งนี้สถานประกอบการที่ดำเนินการพัฒนาลูกจ้างของตนจะสามารถนำค่าใช้จ่ายในการพัฒนาฝีมือแรงงานมาลดหย่อนภาษีได้ร้อยละ 100 นอกจากการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานแล้ว

ภาครัฐยังให้ความสำคัญกับการยกระดับการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งจะกลายเป็นแรงงานในกลุ่มที่ตลาดแรงงานยังขาดแคลนอยู่ในปัจจุบัน โดยมีการดำเนินการสำคัญ ได้แก่ (1) การพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษาตามมาตรฐานอาชีพในระดับชาติหรือระดับสากล สอดคล้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย New Growth Engine จำนวน 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาช่างอากาศยาน สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์ และหุ่นยนต์ สาขาวิชาหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคนิคควบคุมและซ่อมบำรุงระบบขนส่งทางราง สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ และสาขาวิชาเกษตรนวัตก้าวหน้า โดยใน พ.ศ. 2565 มีผู้เข้าร่วมโครงการ 2,000 คน สำเร็จการศึกษาแล้ว 850 คน และมีสถานศึกษาเข้าร่วมโครงการ 27 แห่ง (2) การสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการและสถานศึกษาในการจัดการศึกษาและรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ อาทิ ศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคีเขตพื้นที่ จำนวน 15 แห่ง ได้จัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีให้แก่ผู้เรียนจำนวน 4,497 คน จัดทำฐานข้อมูลของสถานประกอบการที่อยู่ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ จับคู่ความต้องการกำลังคน (Matching) และเชื่อมโยงข้อมูลผู้เรียนที่มาฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่อยู่ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ผ่านระบบฐานข้อมูลการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (DVE Data) การพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะในการประกอบการและการทำงานแก่ผู้ประกอบการและบุคลากร จำนวน 3,266 คน พัฒนาสถานประกอบการ จำนวน 206 แห่ง พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพในกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ระดับปริญญาตรี (ทล.บ.) จำนวน 28 หลักสูตร พัฒนาศูนย์ทดสอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพของสถาบันการอาชีวศึกษา จำนวน 20 แห่ง จัดตั้งศูนย์ทดสอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพของสถาบันการอาชีวศึกษาเพิ่ม จำนวน 18 แห่ง รวมทั้งจัดตั้งกลไกความร่วมมือคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนอาชีวศึกษา (อ.กรอ.อศ.) จำนวน 39 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มอาชีพ 28 กลุ่ม กลุ่มด้านนโยบาย 10 กลุ่ม และกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ครอบคลุมสาขาอาชีพที่เป็นความต้องการของประเทศ โดย อ.กรอ.อศ. มีภารกิจในการกำหนดแนวทาง แผนงาน โครงการจำเป็นเร่งด่วนตามความต้องการของสถานประกอบการในแต่ละกลุ่มอาชีพ และกำหนดแนวคิดวิธีการในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาสู่ผู้เรียน (3) การขับเคลื่อนการพัฒนาอาชีวศึกษาให้ตอบสนองการพัฒนาระดับพื้นที่ อาทิ การขับเคลื่อนศูนย์ความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา (Excellent Center) เพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนให้มีทักษะความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและตามความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่จำนวน 125 แห่ง รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมครูและศูนย์ประเมินสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพ 25 ศูนย์ การผลิตและพัฒนาากำลังคนสนับสนุนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก โดยพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนอาชีวศึกษาจำนวน 4,211 คน พัฒนาสมรรถนะครูจำนวน 256 คน ผลิตและพัฒนาากำลังคนอาชีวศึกษารองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายในรูปแบบ EEC Model Type A ร่วมกับภาคเอกชนและสถานประกอบการจำนวน 277 คน และ (4) การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาในการเป็นผู้ประกอบการ โดยจัดตั้งศูนย์พัฒนาอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ กระบวนการศึกษาธิการ (Career and Entrepreneurship Center) หรือ “ศูนย์ CEC” เพื่อให้ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมอาชีพแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพและสร้างรายได้ และเชื่อมโยงถึงแหล่งทุนสำหรับการสร้างอาชีพที่สถาบันการเงินให้การสนับสนุน

040601

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมาย

การเพิ่มผลิตภาพแรงงานยังคงเป็นไปอย่างล่าช้า โดยเฉพาะในกลุ่มแรงงานนอกระบบ รวมทั้งแรงงานในปัจจุบันยังคงมีทักษะไม่ตรงกับความต้องการของตำแหน่งงาน (skill mismatch) ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพการจ้างงานของอุตสาหกรรมที่มีลักษณะที่มีความต้องการทักษะสูงขึ้น รวมทั้งยังขาดการพัฒนาสมรรถนะของแรงงานในการทำงานร่วมกับเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการแพร่หลายของระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อีกทั้งผู้ประกอบการต่างชาติมีความเห็นว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของแรงงานไทยยังเป็นข้อจำกัดสำคัญ ในขณะที่กลไกการพัฒนาฝีมือแรงงาน และการศึกษาให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก และกระจุกตัวอยู่ในหน่วยงานส่วนกลาง แม้จะมีการบูรณาการการดำเนินงานในบางโครงการ แต่ยังขาดการกำหนดยุทธศาสตร์ในภาพรวมร่วมกัน และการดำเนินงานส่วนมากถูกกำหนดจากหน่วยงานส่วนกลาง จึงอาจไม่ตอบสนองการพัฒนาในระดับพื้นที่เท่าที่ควร นอกจากนี้ข้อมูลที่เป็นจำเป็นต้องใช้ในการวางแผน และติดตามประเมินผลการดำเนินการยังคงไม่ครบถ้วน และไม่ทันสมัย รวมทั้งยังขาดการบูรณาการกันระหว่างหน่วยงานเจ้าของข้อมูล

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

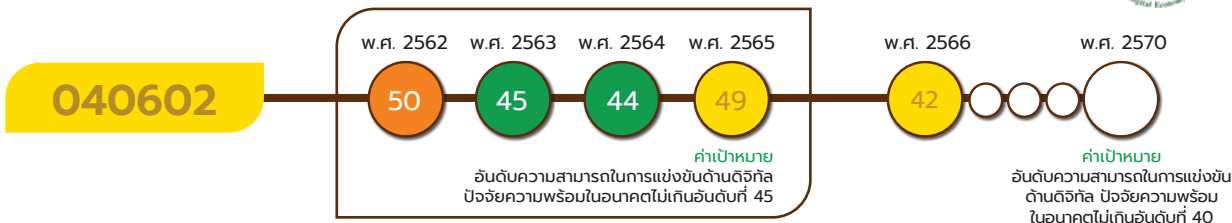
ควรให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลการดำเนินงานสำคัญในปัจจุบัน อาทิ ความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการและสถานศึกษาในการจัดการศึกษาและรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย การพัฒนาอาชีวศึกษาและแรงงานให้ตอบสนองการพัฒนาในระดับพื้นที่ รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาในการเป็นผู้ประกอบการ เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวมีลักษณะที่เป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน แต่ในการดำเนินการอาจมีข้อจำกัดมากและอาจจะเห็นผลช้า นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญกับทักษะแรงงานด้านภาษา และความสามารถในการทำงานร่วมกับระบบอัตโนมัติ หุ่นยนต์ และเทคโนโลยีใหม่ๆ รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกที่สามารถกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน และการศึกษาให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และความแตกต่างหลากหลายของเศรษฐกิจในระดับพื้นที่

แผนแม่บทย่อย

การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและ
บริการแห่งอนาคต

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)

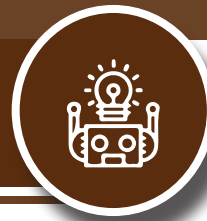
ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันดิจิทัลในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น

ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570

อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยความพร้อมในอนาคตไม่เกินอันดับที่ 40

มีวัตถุประสงค์ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลของไทยดีขึ้น สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ในการบวนการต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน เพื่อความคล่องตัวและพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยมีปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญคือ การบริการภาครัฐแบบรัฐบาลดิจิทัลที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลให้กับกำลังคนดิจิทัล

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040602 ยังคงตัวชี้วัดและเป้าหมายเดิม ตามที่ปรากฏในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่เผยแพร่เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2562 ที่กำหนดให้อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยความพร้อมในอนาคตไม่เกินอันดับที่ 40 ภายในปี 2570

040602

ความสอดคล้องของเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258

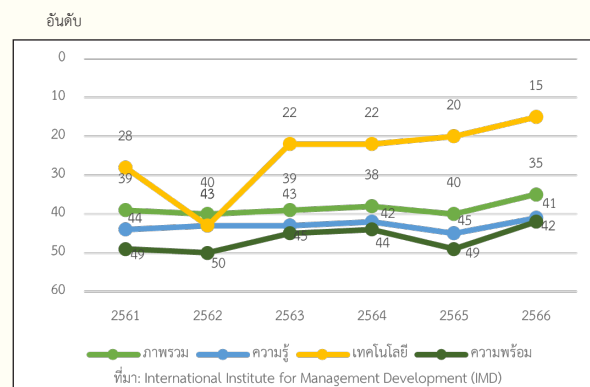
เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ตามมาตรา 258
04 อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต 040602 ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น	หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน เป้าหมายระดับหมวดหมู่ 1. เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน เป้าหมายระดับหมวดหมู่ 2. ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว	ไม่มี

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) 040602 เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) **หมวดหมู่ที่ 6** ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน **เป้าหมายที่ 1** เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น **หมวดหมู่ที่ 13** ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน **เป้าหมายที่ 2** ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว และไม่ปรากฏความเชื่อมโยงกับประเด็นการปฏิรูปประเทศโดยตรง

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

สรุปสถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 พิจารณาจากอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล จากรายงานของสถาบันการจัดการนานาชาติ (IMD) World Digital Competitiveness Ranking 2023 โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 ประเทศไทยมีอันดับปัจจัยด้านความพร้อมในอนาคตอยู่ในอันดับที่ 42 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมายใน พ.ศ. 2566 ที่กำหนดไว้ไม่เกินอันดับที่ 44 จึงคิดเป็นร้อยละ 104.76 ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด เพิ่มขึ้นจาก

อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลของ IMD
ปี พ.ศ. 2561 - 2566

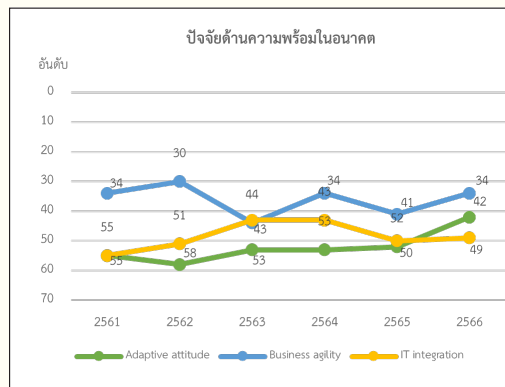

อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต

040602

พ.ศ. 2565 ที่อยู่ในอันดับที่ 49 เป็น อันดับที่ 3 ในภูมิภาคอาเซียน รองจากประเทศสิงคโปร์ และ มาเลเซีย ทั้งนี้ หากพิจารณาในภาพรวมประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 35 ซึ่งดีขึ้น 5 อันดับ จาก พ.ศ. 2565 ที่อยู่ในอันดับที่ 40 ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยย่อย ด้านทัศนคติต่อการปรับตัวทางดิจิทัล ปรับตัวดีขึ้น (Adaptive attitude) จากอันดับ 52 ใน พ.ศ. 2565 เป็นอันดับที่ 42 ใน พ.ศ. 2566

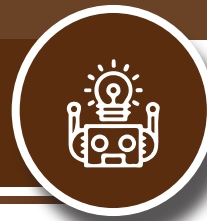
ที่มา : International Institute for Management Development (IMD)

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 พิจารณาจากอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในส่วนของปัจจัยความพร้อมในอนาคตจากรายงานของสถาบันการจัดการนานาชาติ (IMD) World Competitiveness Ranking 2023 โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2566 ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 42 เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 ที่กำหนดไว้ไม่เกินอันดับที่ 40 จึงคิดเป็นร้อยละ 95.24 ส่งผลให้มี**สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง)** ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบสถานการณ์ พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) กับสถานการณ์ของ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นปีก่อนหน้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลล่าสุด ที่อยู่ในอันดับที่ 49 สะท้อนให้เห็นถึง**สถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้นร้อยละ 14.29**

การดำเนินงานที่ผ่านมา

ในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ดำเนินการพัฒนาด้านความพร้อมสำหรับอนาคตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล โดยมีการสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน และ สังคมนำเทคโนโลยีมาใช้ ซึ่งพิจารณาจากตัวชี้วัดด้านการใช้อินเทอร์เน็ตในกิจกรรมต่าง ๆ การใช้หุ่นยนต์ในภาคอุตสาหกรรม และการใช้เครื่องมือ data analytics ในภาคธุรกิจ และ e-Government ในภาครัฐ เป็นต้น โดยการพัฒนาปัจจัยความพร้อมในอนาคตมีการพัฒนาระบบนิเวศดิจิทัล ได้แก่ การยืนยันตัวตนระบบ e-Payment การพัฒนาระบบฐานข้อมูลภาครัฐและการขับเคลื่อนการเป็นรัฐบาลดิจิทัลผ่านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น พ.ร.บ. การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 และนำระบบการให้บริการดิจิทัลมาใช้ประกอบธุรกิจเพื่อเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการทำกำไรให้แก่ผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลที่จะสนับสนุนให้ไทยสามารถใช้ประโยชน์จากความรู้ได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ เพื่อยกระดับให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายใน พ.ศ. 2570 นอกจากนี้ ผลักดันนโยบายกับภาครัฐที่เกี่ยวข้องในประเด็นที่เป็นประโยชน์ต่อ Startup และสื่อสารมาตรการต่าง ๆ ไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงนักลงทุนต่างประเทศให้มาลงทุนใน Startup ไทยเพิ่มมากขึ้น

040602

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

หน่วยงานภาครัฐมีข้อจำกัดด้านงบประมาณที่ยังเป็นปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาบริการและแพลตฟอร์มดิจิทัลของภาครัฐ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐไม่สามารถพัฒนาเองได้ทั้งหมด จึงไม่เกิดผลเป็นรูปธรรมและยังขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้าน IT ที่เหมาะสม รวมทั้งกฎหมายรองรับการดำเนินงานอิเล็กทรอนิกส์ปัจจุบันยังไม่ได้ถูกนำไปใช้จริง นอกจากนี้ การบูรณาการการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Integration) ยังเป็นจุดอ่อนของไทยในปัจจุบันด้านนี้ โดยเฉพาะตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางไซเบอร์และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ตัวชี้วัด Government cybersecurity capacity อยู่ในอันดับ 58 และ Privacy protection by law ในอันดับ 43 จาก 64 ประเทศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

การพัฒนาความพร้อมสำหรับอนาคตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลควรมีการระบุประเด็นที่ยังมีข้อจำกัดของหน่วยงานภาครัฐที่ต้องการพัฒนา และประเมินช่องว่างระดับขีดความสามารถเชิงดิจิทัลที่มีอยู่ปัจจุบันเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งการนำเทคโนโลยีหรือ AI เข้ามาช่วยสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ การส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการประกอบธุรกิจทั้งในอุตสาหกรรม เกษตร ชุมชน และการท่องเที่ยว นอกจากนี้ ควรเร่งพัฒนาบุคลากรและกำลังคนดิจิทัล เพื่อรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการปรับตัวและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอย่างเต็มที่เพื่อยกระดับพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันด้านดิจิทัลในอนาคต

